

Η φωνή

Ζων μηνών Κυπαρισσιών

5ο ΦΥΛΛΟ
τριμηνιαία εφημερίδα

1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

2015

www.blogs.sch.gr/iolanos

Η ΑΝΟΙΞΗ

Η άνοιξη έστησε χορό!
Ένα λουλουδάκι μικρό χυπνά και χαρωπό^{χορεύει συρτάκι μέσα στον αγρό.}
Κουνιέται και λυγέται με ρυθμό^{ακολουθώντας ένα γνώριμο σκοπό.}

Τα πουλάκια τιτιβίζουν
και τα φτεράκια τους λυγίζουν
για να πιαστούν από το λουλουδάκι
και να συνεχίσουν μαζί το συρτάκι.

Οι πεταλούδες κοιτάζουν από μακριά
και ζηλεύουν στα κρυφά.
Αχ! πώς θα ήθελαν κι αυτές και αναστενάζουν
με τα πολύχρωμα φτερά τους να εντυπωσιάζουν.

Πλησιάζουν και μπαίνουν στο χορό
κι αρχίζει γλέντι μεθυστικό.
Γέλια, φωνούλες και τραγουδάκια
για να χυπνήσουν όλα τα λουλουδάκια.

Πελίνα Κοκκίνη Στάξη

Η άνοιξη έφτασε!

Άνοιξη πάλι έφτασε
με αρώματα τραγούδια
η φύση ξαναγέμισε
με όλα τα καλούδια.

Οι κάμποι στολιστήκανε
πολύχρωμα λουλούδια
πεταλούδιτσες, μέλισσες
τόσα όμορφα ζουζούνια.

Τα συννεφάκια κρύφτηκαν
και ήλιος ξαναβγήκε
τα δέντρα πάνω στα βουνά
στα πράσινα ντυθήκαν.

Η θάλασσα ηρέμησε
γλυκά τα κυματάκια
λογάκια λεν στην
αμμούδια
και σ' όλα τα ψαράκια.

Τα χελιδόνια έφτασαν
Άνοιξη κελαηδώντας
και τα παιδάκια στις αιδές
βγήκαν χοροπηδώντας!

Δήμητρα Βλάχου
Γιάννης Βλάχος Δ' τάξη

Μπήκε η άνοιξη

Μπήκε η άνοιξη γεμάτη
με χαρές και με λουλούδια
κι ο χειμώνας φεύγει
τραγουδώντας λυπτερά τραγούδια.

Φυτρώνουν τα άνθη πάνω στα κλαδιά
και τα χελιδόνια έρχονται από τα ζεστά.
Ο ήλιος χαμογελάει στην αμυγδαλιά
και τρέχουν χαρούμενα τα παιδιά.

Δήμητρα Μπαμπαρούτο Δ' τάξη

Η φύση την άνοιξη

Τα δέντρα ξανανθίσανε
αρώματα μωρίσανε.
Τα χελιδόνια πετώντας
γυρίσανε κελαηδώντας.

Ο χειμώνας κρύφτηκε
η άνοιξη εμφανίστηκε
μοσχοβολήσανε λουλούδια
ακουστήκανε τραγούδια.

Δημήτρης Αντωνόπουλος Δ' τάξη

Η μαγεία της άνοιξης

Σήμερα το πρωί καθώς κοιμόμουν μια απαλή, φωτεινή ηλιαχτίδα χτύπησε
ελαφρά τα βλέφαρά μου. Ξύπνησα και κατάλαβα πως ήταν η μεγάλη μέρα!
Επιτέλους! Ήρθε η πρώτη αληθινή μέρα της άνοιξης!!! Είμαι τόσο
χαρούμενη... δεν ξέρω! Ένα περίεργο συναίσθημα με πλημμυρίζει. Αχ! Η
άνοιξη... Τι ωραία!

Άνοιξη..., με τα πολύχρωμα λουλουδάκια της. Ο λαμπερός ήλιος λιώνει τους
πάγους και τα χιόνια. Φεύγει ο κρύος χειμώνας και μαζί του παίρνει τα
γάντια, τα βαριά μπουφάν και ό,τι άλλο ρούχο σου θυμιάζει χειμώνα.
Αντιθέτως η άνοιξη φέρνει τη ζέστη. Τα λουλούδια ανθίζουν. Τα πουλιά
τιτιβίζουν χαρούμενα.

Με λίγα λόγια η άνοιξη είναι κάτι μαγικό. Μπορείς να κάνεις μια ωραία
βόλτα στο λιβάδι, να αισθανθείς και να χαρείς τη μαγεία της φύσης...

Δήμητρα Τσάγκου, Μαρία Αγγελοπούλου, Μαρία Κανελλοπούλου Στάξη

η Φυσική
μαγεύει...

Διονύσης
Σιμόποδος

φυσικός - αστρονόμος
• σελ. 2-3-4

Εφιάλτες
στο σχολείο

• σελ. 5-6-7
όταν το παρελθόν
συναντά το παρόν
• σελ. 8

25η Μαρτίου

• σελ. 9
Πασχαλινά
έθιμα
• σελ. 10-11

Μοναστήρια
της Τριφυλίας

• σελ. 12
Σαλής
Χελιδονάκης
• σελ. 13

Δρ. Στράτος
Θεοδοσίου

Αναπληρωτής καθηγητής
Αστροφυσικής - Αστρονομίας
και Μηχανικής
• σελ. 14-15

ο χαρταετός

• σελ. 16

συνέντευξη
με τον οδοντίατρο
κ. Σφαλτό

• σελ. 17
από τη ζωή μας
στο σχολείο

• σελ. 18

γελοιογραφίες

• σελ. 19

χαλαρώνουμε!!!

• σελ. 20

Η ΦΥΣΙΚΗ ΜΑΓΕΥΕΙ...

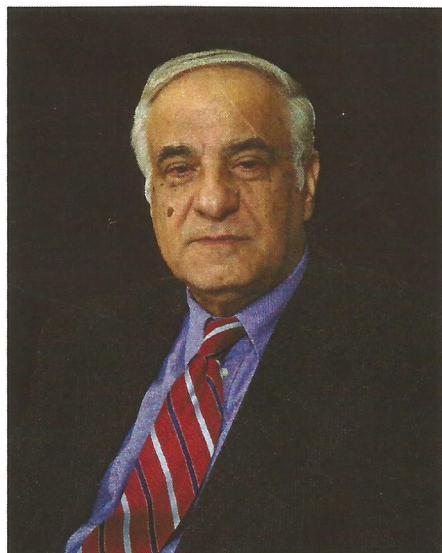
Διονύσης Σιμόπουλος

Το σχολείο μας υποδέχτηκε την άνοιξη με ένα ενδιαφέρον οδοιπορικό στα άδυτα μονοπάτια του Διαστήματος το Σάββατο 7 Μαρτίου στις 18:30 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ξενοδοχείου Κανελλάκης. Η εκδήλωσή μας κέντρισε το ενδιαφέρον

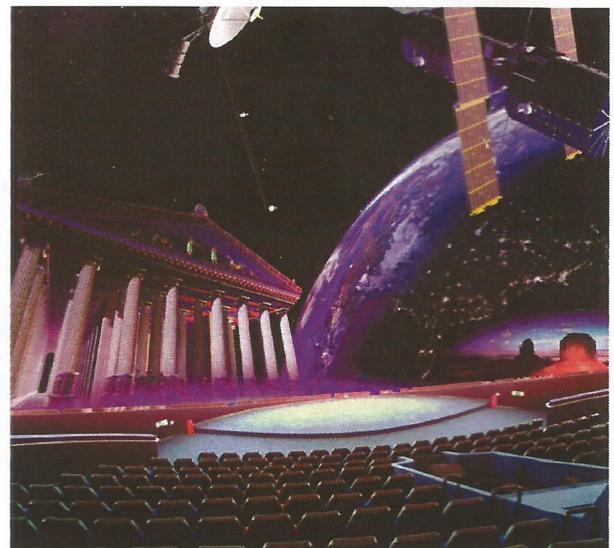
πολλών μαθητών, γονιών κι άλλων συμπολιτών μας. Η εκδήλωση ξεκίνησε με ένα μουσικο-ποιητικό οδοιπορικό στοχασμού και ευαισθητοποίησης με τίτλο «το χαμόγελο της αβύσσου» από τον κ. Αρτέμη Αθανασάκη.

Στη συνέχεια τον λόγο πήρε ο κ. Διονύσης Σιμόπουλος και μας έδωσε απαντήσεις στο ερώτημα αν είμαστε αστρόσκονη. Τέλος το λόγο πήρε ο κ. Στράτος Θεοδοσίου που μας μίλησε για το ενδεχόμενο ζωής σε άλλους πλανήτες.

Μετά το τέλος της επιτυχημένης εκδήλωσής μας, κάποια ερωτήματα απαντήθηκαν, κάποια καινούργια δημιουργήθηκαν, η φαντασία μας άνοιξε πανιά και το ταξίδι μας στον κόσμο της γνώσης συνεχίστηκε με περισσότερα εφόδια...

Ο Διονύσης Σιμόπουλος (1943-) είναι σύγχρονος Έλληνας φυσικός και αστρονόμος, επίτιμος διευθυντής του Ευγενιδείου Πλανηταρίου, βραβευμένος για τη συνεισφορά του στην αστρονομική εκπαίδευση, με σημαντική συγγραφική και δημοσιογραφική δραστηριότητα στον Τύπο, στην τηλεόραση και σε θεάματα πολυμέσων και ως σεναριογράφος σε ενημερωτικές εκπομπές.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Συμπληρώνετε όπως εσείς θέλετε:

1. Σαν μαθητής ήμουν καλός
2. Το αγαπημένο μου μάθημα ήταν... η Έκθεση.
3. Το χειρότερό μου μάθημα ήταν... τα καλλιτεχνικά.
4. Το αγαπημένο μου παιχνίδι ήταν... το κρυψτό.
5. Η αγαπημένη μου ομάδα είναι... η Εθνική Ελλάδος.
6. Το αγαπημένο μου βιβλίο είναι... το "Αναφορά στον Γκρέκο" του Νίκου Καζαντζάκη, και καμιά δεκαριά ακόμη!
7. Το αγαπημένο μου τραγούδι είναι... στα Ελληνικά: "Πέτρινα Χρόνια" Σπανουδάκης-Καζαντζίδης & "Δρόμοι Παλιού" Θεοδωράκης-Αναγνωστάκης, στα Γαλλικά: "Non, je ne regrette rien" (Edith Piaf), στα Αγγλικά: "Imagine" (The Beatles) & "My Way" (Frank Sinatra), στα Ιταλικά: "Felicità" (Al Bano-Romina Power)... και καμιά εκατοστή ακόμη!
8. Η αγαπημένη μου ταινία είναι... Ελληνικές = Νεότερη: "Άλεξης Ζορμπάς" Παλαιότερη: "Η Κάλπικη Λίρα"

Ξένες = Νεότερη: "2001: Η Οδύσσεια του Διαστήματος", Παλαιότερη: "Ο Πολίτης Κένη"

9. Το αγαπημένο μου χρώμα είναι...

Από 4000 Å μέχρι 7000 Å ή από 400-700 nm [το ουράνιο τόξο!!!]

10. Το αγαπημένο μου φαγητό είναι...

Παστίτσιο με φύλλα

11. Ο αγαπημένος μου παιδικός ήρωας είναι...

"Αλίμονο στη χώρα που έχει ανάγκη από ήρωες" (όπως είπε ο Γαλιλαίος στο ομώνυμο έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ). Πολλές φορές πιάνω τον εαυτό μου να σκέφτεται το θεατρικό έργο του Μπρεχτ για την ζωή του «Γαλιλαίου», όπου σε μια σκηνή ένας μαθητής του όταν έμαθε ότι ο δάσκαλός του, ο ήρωάς του, αναγκάστηκε να υποκύψει στις πιέσεις της ιεράς εξέτασης, κλαίγοντας έφτυσε τον Γαλιλαίο στα μούτρα και του φώναξε απελπισμένα «Αλίμονο στη χώρα που δεν έχει ήρωες». Και ο Γαλιλαίος, με πίκρα στη φωνή, του απάντησε: «Αλίμονο στη χώρα που έχει ανάγκη από ήρωες». Ξέρετε, όταν ήμουν νεότερος πίστευα περισσότερο στα λόγια του μαθητή. Καθώς όμως γερνάω, ταυτίζομαι όλο και πιο πολύ με την άποψη του Γαλιλαίου.

12. Γράφω 5 επίθετα που με χαρακτηρίζουν...

Ειλικρινής-Ρομαντικός-Επικοινωνιακός-Εργατικός-Τυχερός

13. Ευτυχία για μένα είναι ...

Οι καλές ανθρώπινες σχέσεις [κοινωνικές, φιλικές και οικογενειακές].

14. Η αγαπημένη μου φράση είναι...

Είμαστε αστρόσκονη.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ κ. Σιμόπουλου

1. Πότε και πώς αποφασίσατε να γίνετε αστρονόμος και φυσικός;

Εάν θα ήθελα να "κατηγορήσω" κάποιον τόπο ή κάποια εμπειρία μου για τις μετέπειτα επιλογές μου θα ήταν ο Παρνασσός. Εκεί το καλοκαίρι του 1960 σε μια πανέμορφη πραγματικά περιοχή, στην Περδικόβρυση της Αμφίκλειας, χιλιάδες πρόσκοποι απ' όλον τον κόσμο γιορτάζαμε τον Χρυσό Ιωβηλαίο του προσκοπισμού στη χώρα μας μ' ένα "Τζάμπορο", με μια κατασκήνωση αλλιώτικη από τις άλλες. Τα βράδια ιδιαίτερα ήταν πραγματικά αξέχαστα. Στις πλαϊνές σκηνές είχαν κατασκηνώσει οι πρόσκοποι της Αμερικής που είχαν στήσει τρία μικρά τηλεσκόπια. Ένα βράδυ δεν μπόρεσα να κρατηθώ και πήρα τη μεγάλη απόφαση να ζητήσω την άδειά τους να δούμε το Φεγγάρι. Κι όπως ήταν φυσικό, μας έδειξαν με μεγάλη τους χαρά πώς να χρησιμοποιήσουμε το προσοφθάλμιο για να σκοπεύσουμε καλύτερα τα αντικείμενα της παρατήρησής μας. Έτσι καθώς το Φεγγάρι ξεμύταγε πάνω από την κορυφή του Παρνασσού τα έκθαμψα μάτια μας αντίκρισαν ένα θέαμα κυριολεκτικά απεριγραφτό: κρατήρες επί κρατήρων φαίνονταν λες και βρίσκονταν σε απόσταση αναπνοής, ενώ οι τεράστιες ξερές πεδιάδες που ο Γαλιλαίος είχε βαρφίσει "Θάλασσες" διασχίζονταν από τεράστιες χαράδρες και οροσειρές. Εκείνη την εποχή ο άνθρωπος δεν είχε πετάξει ακόμη στο Διάστημα και κανείς μας δεν μπορούσε τότε ούτε καν να φανταστεί ότι σε εννέα χρόνια κάποιος συνάνθρωπός μας θα έκανε κυριολεκτικά μια βόλτα στο Φεγγάρι. Κι όμως εκείνο το βράδυ αισθάνθηκα ότι το προαιώνιο αυτό όνειρο της ανθρωπότητας είχε ήδη γίνει πραγματικότητα με πρωταγωνιστή εμένα! Και ίσως αυτή να ήταν και η αιτία που χρόνια τώρα διακονώ την υπέροχη αυτή επιστήμη.

2. Η θρησκεία λέει πως τον κόσμο τον δημιούργησε ο Θεός; Η επιστήμη λέει πως ο κόσμος δημιουργήθηκε πριν από 15 δις χρόνια και μια μεγάλη έκρηξη. Τι να πιστέψουμε εμείς τα παιδιά; Το ένα αποκλείει το άλλο;

Είναι αλήθεια ότι η σύγχρονη επιστήμη, με τη βοήθεια χιλιάδων παρατηρήσεων και πειραματικών δεδομένων, έχει εντοπίσει ότι η γέννηση του Σύμπαντος στο οποίο ζούμε έγινε πριν από 13,8 δις. χρόνια, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο δημιουργήθηκε και πώς εξελίχτηκε έκτοτε και μέχρι σήμερα, τουλάχιστον χονδρικά. Σε όλη αυτή την προσπάθεια μελετών χιλιάδων επιστημόνων οτιδήποτε λεχθεί πρέπει απαραίτητα και να μπορεί να "αποδειχτεί", διαφορετικά απορρίπτεται. Σε όλες όμως τις θρησκείες όπου η δημιουργία του Σύμπαντος έγινε από κάποιον ανώτατο Δημιουργό δεν απαιτείται "απόδειξη" αλλά μόνο "πίστη" και θεωρώ ότι καθένας από τους 7,2 δις ανθρώπους που υπάρχουν σήμερα πάνω στη Γη έχει τη δική του εκτίμηση για το τι είναι Θεός, κι έχει τις δικές του δοξασίες και πιστεύω. Οπότε, κατά τη γνώμη μου, μπορεί κανείς να "πιστεύει" δι, τι θέλει, γιατί ποιος έμαι εγώ να του πω τι είναι πιο σωστό; Όπως είπε άλλωστε κι ο Χριστός: "Απόδοτε τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ." (από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο κρ':21) Δηλαδή "Προσφέρετε στον Καίσαρα αυτά που ανήκουν στον Καίσαρα και στο Θεό αυτά που ανήκουν στο Θεό". {Αποδεχθείτε αυτά που ανακαλύπτει η επιστήμη με την αποδεικτική της διερεύνηση, αλλά και όλα όσα καθένας από σας "πιστεύει" για τον Θεό}.

Η ιστορία έχει ως εξής:

Ο Χριστός τη νύχτα της Μεγάλης Δευτέρας βγήκε έξω από τα Ιεροσόλυμα, βρήκε ένα τόπο έρημο, κι εκεί διανυκτέρευσε με τους μαθητές του. Το πρωί της Τρίτης επέστρεψε στην πόλη. Ανέβηκε στο ναό του Σολομώντα και στάθηκε στο προαύλιο. Εκεί τον περίμενε ο λαός για να τον ακούσει. Τον περίμεναν όμως και οι εχθροί του. Οι Ηρωδιανοί ήταν οι άνθρωποι του Ηρώδη, του βασιλιά της Ιουδαίας που είχε εγκαταστήσει ή ρωμαϊκή έξουσία, ήταν δηλαδή φίλοι του καίσαρα. Είχαν ετοιμάσει ερωτήσεις, στις οποίες νόμιζαν ότι ο Χριστός δε θα μπορούσε ν' απαντήσει, για να κλονίσουν το κύρος του ως διδασκάλου. Πλησιάζουν λοιπόν τον Ιησού με πονηριά και του λένε: "Διδάσκαλε, ξέρουμε ότι λες πάντα την αλήθεια του Θεού και δεν υπολογίζεις κανένα. Πες μας λοιπόν, πρέπει να πληρώνουμε φόρους στη Ρώμη"; Αν ο Χριστός απαντούσε ότι πρέπει να πληρώνουν, θα έλεγαν "Αυτός είναι εναντίον του έθνους, θέλει να δουλεύει ό λαός μας σαν σκλάβος στο κατεστημένο, στους Ρωμαίους.

Αν έλεγε να μην πληρώνουν, τότε θα έτρεχαν στον Ηρώδη και στον Πιλάτο και θα τους έλεγαν: "Αυτός είναι εναντίον του κράτους, κάνει ανταρσία, συλλάβετε τον". Ο Χριστός τότε τους είπε: "Δείξτε μου ένα νόμισμα απ' αυτά που κυκλοφορούν". Του έδειξαν ένα δηνάριο. Τους έρωτα: "Τίνος είναι η εικόνα και η επιγραφή που φέρει"; Τους ρώτησε: "Του Καίσαρα". "Ε λοιπόν, τους λέει, δώστε στον καίσαρα ό,τι του χρωστάτε, και στο Θεό δώστε ό,τι χρωστάτε σ' αυτόν."

3. Τελικά υπάρχουν εξωγήινοι; Εσείς τι πιστεύετε;

Δεν υπάρχει απόδειξη ή έστω ένδειξη για κάτι τέτοιο. Ωστόσο η αστροφυσική μας οδηγεί χρόνια τώρα σε κάποια συμπεράσματα. Από τα τρισεκατομμύρια τρισεκατομμύρια άστρα, γαλαξίες και πλανήτες που υπάρχουν στο διάστημα, μόνο σε ένα τυχαίνει να υπάρχει ζωή; Φυσικά και όχι! Δεν είμαστε μόνοι κατά τη γνώμη μου, αλλά οι αποστάσεις είναι τόσο μεγάλες που μια επικοινωνία με εξωγήινους πολιτισμούς θα ήταν αδύνατη. Υπάρχουν κάποιοι που θέλουν να πιστεύουν πως η τεχνολογία μας είναι νηπιακή. Δεν αμφιβάλλει κανείς γι' αυτό. Ας δεχτούμε όμως πως υπάρχει κάπου αλλού κάποιος εξωγήινος πολιτισμός και πως η δικιά μας τεχνολογία είναι όντως νηπιακή. Τότε ζώντας εκατομμύρια χρόνια πιο μπροστά από εμάς και άρα διαθέτοντας πολύ πιο εξελιγμένες τεχνολογίες από τις δικές μας, σίγουρα θα είχαν φτάσει στο επίπεδο της "μαγικής" τεχνολογίας. Όχι μόνο θα μπορούσαν να αγγίξουν τις ασύλληπτες ταχύτητες που χρειάζονται, αλλά θα ήταν και σε θέση να πάρουν ανθρώπινη μορφή! Περισσότερο λοιπόν πιστεύω ή θεωρώ ότι υπάρχουν εξωγήινοι ανάμεσά μας και μας παρατηρούν, παρά ότι έρχονται σε εμάς με ιπτάμενους δίσκους με δεκάδες διαφορετικά μοντελάκια. Οι αστρονόμοι ασχολούμαστε χρόνια και παρατηρούμε το διάστημα και έναν εξωγήινο δεν έχουμε δει! Και κάποιοι άλλοι, δηλώνουν πως όχι απλά είδαν εξωγήινους, αλλά ότι επικοινωνούν και μαζί τους! Αυτά είναι γελοιότητες και είναι συνέπεια της ελλιπούς γνώσης. Πάνω από όλα μελέτη, γνώση και σωστή πληροφόρηση, ώστε να μπορούμε να αποκωδικοποιούμε, να κρίνουμε, να σκεφτόμαστε και να έχουμε άποψη βάσιμη και σωστή!

4. Τι γνώμη έχετε για τους ανθρώπους που δήλωσαν εθελοντικά συμμετοχή για το ταξίδι χωρίς επιστροφή στον Άρη το 2025. Υπάρχει επίδια να δημιουργηθεί μια πρώτη ανθρώπινη αποικία εκεί;

Όπως λέμε στην καθομιλουμένη: "ΟΥΦΟ υπάρχουν πολλά", άρα θα υπάρχουν και ορισμένα άτομα για ένα τέτοιο ταξίδι! Αν γίνει ποτέ! Δεν πρέπει πάντως να ξεχνάτε ότι όλες αυτές οι αναφορές για ένα επανδρωμένο ταξίδι χωρίς επιστροφή στον Άρη από μια ιδιωτική εταιρία είναι βλακείς. Πρώτα απ' όλα ένα τέτοιο ταξίδι χρειάζεται πυραύλους και διαστημόπλοια που δεν υπάρχουν σήμερα διαθέσιμα ούτε στη NASA, ούτε στην ESA, ούτε στους Ρώσους ή στους Κινέζους, για να αναφέρω μόνο τους φορείς εκείνους που μέχρι τώρα έχουν δαπανήσει δισεκατομμύρια δολάρια στις Διαστημικές αποστολές. Ένα τέτοιο ταξίδι θα απαιτούσε την δαπάνη 40 δις, δολαρίων ενώ ένα τέτοιο ταξίδι χρειάστηκε τρεις ημέρες για να πάνε οι αστροναύτες στη Σελήνη (σε απόσταση 385.000 χλμ.) και τρεις για να γυρίσουν και άλλες τρεις που παρέμειναν στη Σελήνη ή σε τροχιά γύρω της. Συνολικά δηλαδή καμία δεκαριά ημέρες. Αντιθέτα ένα ταξίδι στον Άρη (του οποίου η απόσταση από τη Γη κυμαίνεται από 55 έως 400 εκατομμύρια χλμ.) θα χρειαστεί στην καλύτερη περίπτωση 6-8 μήνες για να πας. Γεγονός που σημαίνει ότι όλα αυτά δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια καλοστημένη απάτη για διάφορους αλλότριους λόγους που σύντομα θα ξεφουσκώσει. Κάποια μέρα πράγματι ο άνθρωπος θα πάει στον Άρη, ίσως ακόμη και το 2035 (το νωρίτερο), αλλά θα είναι μια προσπάθεια μετ' επιστροφής, μια προσπάθεια που θα σέβεται την ανθρώπινη ζωή, μια προσπάθεια συλλογική και πανανθρώπινη κι όχι κάποιας ιδιωτικής εταιρίας.

(Απόστασμα από ένα παλαιότερο άρθρο μου στο περιοδικό ΓΑΙΟΡΑΜΑ)

Όταν θα φτάσει ο καιρός για ένα τέτοιο ταξίδι θα ξεκινήσουν τρία συνολικά εξαμελή πληρώματα καθένα από τα οποία θα παραμείνει στον Άρη από 9 έως 12 μήνες. Πάνω στην Αρειανή επιφάνεια το κάθε πλήρωμα θα παραγάγει τα απαντούμενα καύσιμα που θα χρησιμοποιήσει για την επιστροφή του στη Γη από τις δεξαμενές

νερού που μάλλον βρίσκονται στο υπέδαφος του κόκκινου πλανήτη. Κύριος σκοπός του προγράμματος θα είναι η εγκατάσταση μιας μόνιμης ανθρώπινης αποικίας στην επιφάνεια του Άρη μέχρι το 2030 με την κατασκευή της απαραίτητης υποδομής και των διαφόρων αναγκαίων εγκαταστάσεων που απαιτούνται για μια μόνιμη παραμονή στην επιφάνεια ενός άλλου πλανήτη.

Οι πρώτοι υπολογισμοί ανεβάζουν το κόστος του όλου προγράμματος στα 60 δισεκατομμύρια δολάρια, ποσό που αποτελεί το ένα δέκατο της αρχικής μελέτης που ανακοινώθηκε στις αρχές της δεκαετίας. Παρ' όλα αυτά γίνονται επισταμένες προσπάθειες για να μειωθεί το κόστος ακόμη περισσότερο. Εκείνο που είναι πάντως γεγονός είναι ότι οι προετοιμασίες για την πρώτη αυτή επανδρωμένη επίσκεψη στον Άρη έχουν ήδη αρχίσει. Στα αεροδιαστηματικά κέντρα ερευνών λεπτομερείς μελέτες του τρόπου με τον οποίο θα γίνει η πρώτη αυτή ανθρώπινη επίσκεψη έχουν διαμορφώσει τις εναλλακτικές λύσεις για τα διαστημικά οχήματα που θα χρειαστούν, και την άλλη πορεία που θα ακολουθήσουν οι πρώτοι αστροναύτες προς τον Άρη.

Σύμφωνα με τα πρόσφατα σενάρια της όλης αποστολής, πριν από τον άνθρωπο προβλέπεται να αποσταλούν ειδικά τηλεκατευθυνόμενα οχήματα με αυτόνομους ηλεκτρονικούς υπολογιστές για να κάνουν πρώτα μια επιτόπια επισκόπηση της αρειανής επιφάνειας, και για να φέρουν πίσω τα πρώτα δείγματα από το έδαφός του. Στη συνέχεια μια σειρά διαστημικών πορθμείων θα μεταφέρουν από τη Γη όλα τα αναγκαία υλικά για την επανδρωμένη επίσκεψη η οποία θα ξεκινήσει για τον Άρη στα τέλη του 2022. Τεράστιες ρομποτικές εγκαταστάσεις θα ολοκληρώσουν την προετοιμασία του διαστημικού οχήματος κάτω από την καθοδήγηση των μηχανικών των λειτουργούντων τότε Διαστημικών Σταθμών. Το ταξίδι των αστροναυτών στον γειτονικό μας πλανήτη θα διαρκέσει 180 ημέρες, ενώ παρόμοιες επανδρωμένες αποστολές θα ξεκινήσουν δύο και τέσσερα χρόνια αργότερα.

Για την κατασκευή του διαστημόπλοιου-φορέα για τον Άρη, θα απαιτηθεί η κατασκευή ενός νέου διαστημικού οχήματος που θα απογειώνεται και θα προσγειώνεται σαν ένα κανονικό αεροπλάνο. Το αεροδιαστημικό αυτό όχημα θα πάρει τη θέση του Διαστημικού Λεωφορείου και θα είναι εξοπλισμένο με πυραύλους για την κίνησή του στο διάστημα, ενώ στην ατμόσφαιρα θα χρησιμοποιεί κανονικές αεριωθούμενες μηχανές.

Οι πιλότοι του αύριο εκπαιδεύονται ήδη σε ειδικούς προσομοιωτές για να μπορούν να καθοδηγήσουν το νέο αεροδιαστημικό όχημα όταν γίνει πραγματικότητα σε λίγα χρόνια. Το X-38, όπως αποκαλείται σήμερα το θαύμα αυτό της αεροδιαστημικής τεχνολογίας, θα ταξιδεύει με ταχύτητα 30 φορές μεγαλύτερη από την ταχύτητα των σύγχρονων αεριωθούμενων Τζάμπο. Θα έχει επίσης τη δυνατότητα να χρησιμοποιείται ταυτόχρονα και σαν φορτηγό και σαν λεωφορείο, και θα κάνει εβδομαδιαία δρομολόγια για την κατασκευή του Αρειανού διαστημόπλοιου.

Το καθένα από τα ταξίδια προς τον Άρη θα διαρκέσει έξη περίου μήνες, μέχρις ότου το διαστημόπλοιο θα φτάσει στον κόκκινο πλανήτη. Αφού τεθεί σε τροχιά γύρω από τον κόκκινο πλανήτη, θα αναδιπλώσει τις συσκευές του ενώ μια από τις διαστηματάτους που θα μεταφέρει θα ξεκινήσει για την πρώτη αναγνωριστική πτήση πάνω από την επιφάνεια του πλανήτη. Τελικά το πλήρωμα θα προσεδαφιστεί στον Άρη και θ^η αρχίσει η εγκατάσταση της πρώτης επανδρωμένης Αρειανής βάσης.

Εκατό περίπου χρόνια μετά την πρώτη προσεδάφιση στον Άρη, η Αρειανή αποικία θα είναι ανεπτυγμένη σε τέτοιο βαθμό ώστε να γίνει η βάση απ' όπου θα ξεκινήσουν αργότερα οι επανδρωμένες αποστολές στους δορυφόρους του Δία και του Κρόνου. Αποστολές, που από την αρχή θα γνωρίζουν ότι είναι αδύνατο να προσεδαφιστούν στους αεριωθούμενους στόλους του Δία και του Κρόνου. Αποστολές, που από την αρχή θα γνωρίζουν ότι είναι αδύνατο να προσεδαφιστούν στους αεριωθούμενους στόλους του Δία και του Κρόνου. Αποστολές, που από την αρχή θα γνωρίζουν ότι είναι αδύνατο να προσεδαφιστούν στην επιφάνεια των μεγάλων δορυφόρων των πλανητών αυτών. Ο δρόμος θα έχει πια ανοίξει για τα καλά. Κι έτσι με βάση τα σημερινά σχέδια ο άνθρωπος από τους τροχιακούς σταθμούς, τις βάσεις στη Σελήνη και στον Άρη θα ξεκινήσει ακάθεκτος για την κατάκτηση των άστρων. Και από εκεί ποιος ξέρει!

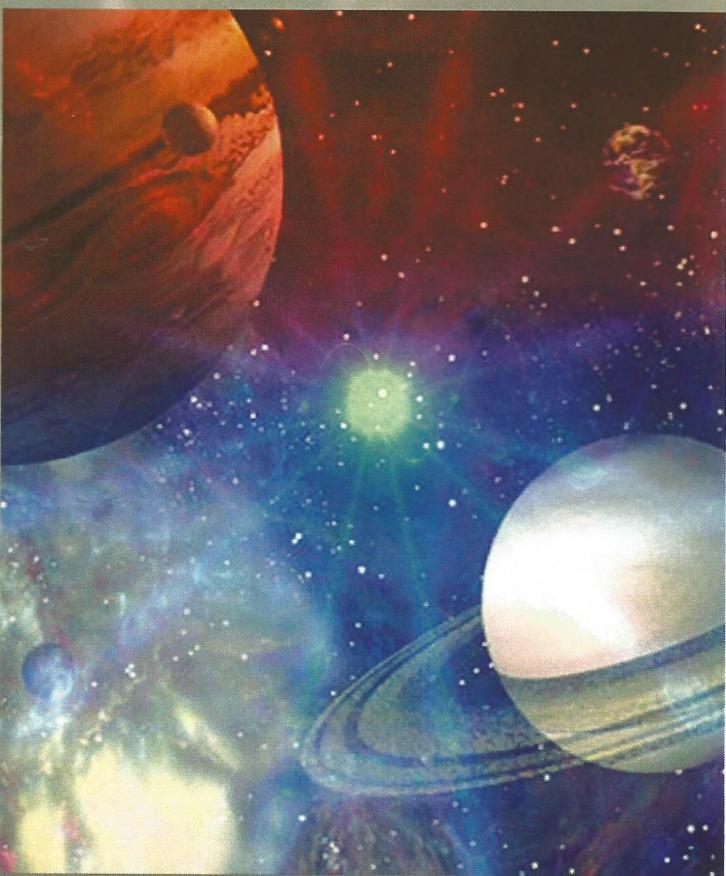
5. Το σχολείο μας έχει πραγματοποιήσει εκπαιδευτική επίσκεψη στο Ευγενίδειο Πλανητάριο. Γιατί ένα παιδί να επισκεφθεί το Πλανητάριο; Τι θα δει εκεί;

Οι παραστάσεις του Πλανηταρίου όλα αυτά τα χρόνια, όχι μόνο για τους μαθητές αλλά και για το ευρύτερο κοινό, είχε και ακόμη έχει ως βασική επιδίωκη του την ποιοτική βελτίωση της επιστημονικής επιμόρφωσης του λαού μας και στόχο την εκλαϊκευση και διάχυση των επιτευγμάτων της επιστήμης και της τεχνολογίας. Το Νέο Ψηφιακό Πλανητάριο μας επιτρέπει την εξερεύνηση του Γαλαξία μας, όπως επίσης να δούμε πώς φαίνεται ο νυχτερινός ουρανός σε άλλα τμήματα του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος, ακόμα και να ταξιδέψουμε ως τα όρια του Σύμπαντος. Οποιαδήποτε αστρονομική έννοια ή οποιαδήποτε επιστημονική αρχή, είναι δυνατό να παρουσιαστεί με εύκολο και κατανοητό τρόπο στο κοινό του Πλανηταρίου. Σε κάθε περίπτωση, το Ευγενίδειο Πλανητάριο αποτελεί ένα παγκόσμιας κλάσεως κέντρο διάχυσης των επιστημονικών γνώσεων, ενώ και στο μέλλον θα συνεχίσει να εμπνέει και να καινοτομεί, αντλώντας παράλληλα ό,τι καλύτερο μπορεί να προσφέρει ο κόσμος της "Ψυχαγωγικής επιμόρφωσης". Μία επίσκεψη θα σας πείσει!

6. Τι θα θέλατε να πείτε σε μας τα παιδιά για να κλείσουμε αυτή τη συνέντευξη;

Το ίδιο ακριβώς που έλεγα και στα παιδιά μου: ότι θα πρέπει να ακολουθήσουν αυτό που τους υπαγορεύει η καρδιά τους. Να κάνουν κάτι που να αγαπούν. Να αγαπούν με πάθος οτιδήποτε κι αν θελήσουν να ακολουθήσουν. Και να είστε βέβαιοι ότι και η επαγγελματική καταξίωση θα έρθει οπωσδήποτε, αργά ή γρήγορα, όσο δύσκολο κι αν φαίνεται αυτό όταν κάποιος ζεκινάει. Γιατί, σας διαβεβαώνω, ότι δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να ξυπνάει κάποιος το πρωί για να πάει σε μια δουλειά που απεχθάνεται. Και κάτι ακόμη που διάβασα τελευταία και συνοψίζει με τον καλύτερο τρόπο το πώς αισθάνομαι σήμερα στο δειλινό της ζωής μου: "Πώς μετριέται η ζωή; Ασφαλώς όχι με αριθμούς χρόνων και κεριών. Μετριέται όμως σίγουρα με το περιεχόμενό της. Μετριέται από τα όσα με κόπτο, αυτοσεβασμό και αξιοπρέπεια επιτύχαμε, από τα όνειρα που επιδιώξαμε να πραγματοποιήσουμε και από τη ζωντανή ελπίδα, που μας κράτησε συντροφιά στην πορεία και μας στήριξε σε καιρούς δύσκολους. Μετριέται από την καλοσύνη και την αγάπη που νιώσαμε γύρω μας να μας ζεσταίνει, αλλά και από αυτήν που εμείς προσφέραμε. Αυτήν που μας αξίωσε να απολαύσουμε την πολύτιμη ύπαρξη αγαπημένων προσώπων, φίλων ακριβών, και ανθρώπων με τους οποίους οι δρόμοι μας διασταυρώθηκαν σε ημέρες δοκιμασίας, γεμάτες όμως από ανθρωπιά!"

Σας ευχαριστούμε για το χρόνο σας!

Η έμπνευσή μας ήταν περιστατικά στον χώρο του σχολείου μας που μας προβλημάτισαν αλλά και ιστορίες που είδαμε σε βιντεάκια και ταινίες, διαβάσαμε ή ακούσαμε. Η φαντασία μπλέχτηκε με την πραγματικότητα και δημιουργήσαμε τις δικές μας εφιαλτικές ιστορίες...

ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

με αφορμή την παγκόσμια ημέρα κατά της ενδοσχολικής βίας - 6 Μαρτίου

Η Ισμήνη

Σήμερα στο σχολείο μιλήσαμε για κάτι πολύ ενδιαφέρον. Και αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά τη σχολική βία. Εγώ και οι συμμαθητές μου ξέρουμε πολύ καλά γι' αυτήν. Όχι επειδή ήμασταν οι ίδιοι θύματα, αλλά επειδή ήμασταν μάρτυρες. Όσο το θυμάμα τόσο πιο πολύ θα ήθελα να γνήσω το χρόνο πίσω! Θα με ρωτήσετε τόσο άσχημο ήταν; Ναι, και όμως τόσο άσχημο ήταν! Καλό όμως είναι να σας διηγηθώ την ιστορία. Για να δούμε...

Πριν από δυο χρόνια, είχε έρθει στην τάξη μας ένα κορίτσι που λεγόταν Ισμήνη. Η Ισμήνη φόραγε μαύρα στρογγυλά γυαλιά, που μου θύμιζαν λίγο το Χάρι Πότερ, και φαρδιά ρούχα. Νομίζω πως ήταν από τη Σουηδία. Και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μη μιλάει και πολύ καλά ελληνικά. Άλλα, εκτός από αυτό η Ισμήνη δεν ήταν ένα συνηθισμένο κορίτσι. Είχε... πως το λένε... Α! Ναι. Είχε άσθμα. Απ' ότι ξέρω το άσθμα σου προκαλεί δύσπνοια και βήχα. Είναι εύκολο να αντιμετωπίσεις το άσθμα, αφεκε να έχεις πάντα μαζί σου ένα ειδικό σπρέι.

Τέλος πάντων. Αφού πέρασαν τρεις εβδομάδες, άρχισαν να συμβαίνουν περιεργά πράγματα στο προαύλιο του σχολείου. Πίσω από τις βρύσες μαζεύονταν αρκετά παιδιά αγόρια και κορίτσια της Πέμπτης και της Εκτης τάξης. Οι συμμαθητές μου κι εγώ δε δώσαμε ιδιαίτερη σημασία. Σκεφτήκαμε ότι βρήκαν κάτι για να παίξουν. Άλλα τι;

Θυμάματι μάλιστα μια φορά την ώρα της γυμναστικής η Ισμήνη είχε εμφανιστεί με σπασμένα γυαλιά και σκισμένα ρούχα. Χωρίς δευτέρη σκέψη και χωρίς διακριτικότητα τη ρώτησα τι έπαθε. Εκείνη δε μου απάντησε, αντιθέτως έκανε πως δεν άκουσε κι έφυγε από δύπλα μου. «Πολύ περιεργό» είπα στον εαυτό μου «λες και της έφταιξα εγώ. Το αμιλητο νερό ήπιες». Από εκείνη την ημέρα η Ισμήνη δεν ξαναφάνηκε στο σχολείο. Από ό,τι έμαθα ήταν άρρωστη. Αυτό όμως συνεχίστηκε για δυο εβδομάδες. Όστιο εγώ και η φίλη μου αποφασίσαμε να

την επισκεφτούμε. Όταν φτάσαμε στο σπίτι της είδαμε τη μαμά της σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση. Αφού της είπαμε ποιες είμαστε και τι γνωρεύαμε εκεί, τη ρωτήσαμε:

-Πού είναι η Ισμήνη;

-Αχ! Κορίτσια μου. Η Ισμήνη εδώ είναι, είπε η μαμά της φυσώντας το μαντήλι της, αλλά δεν είναι καθόλου καλά.

Εγώ και η φίλη μου κοιταχτήκαμε ανήσυχες. -Η Ισμήνη είναι κλεισμένη σχεδόν όλη μέρα στο δωμάτιό της και κλαίει. Όσο κι αν τη ρώτησα γιατί, δε μου είπε το λόγο, είπε η μαμά της.

-Μπορούμε μήπως να προσπαθήσουμε να της μιλήσουμε εμείς; ρώτησε η φίλη μου.

-Μπορούμε; ρώτησα κι εγώ, όλο αγωνία.

-Ναι, φυσικά και μπορείτε. Εσείς κορίτσια είστε η μοναδική μου ελπίδα.

Όταν φτάσαμε στο δωμάτιο της Ισμήνης, της χιωτίσαμε την πόρτα. Στην αρχή δεν ακούσαμε τίποτα, ώσπου...

-Μαμά, φύγε, σου είπα ότι δε θα ξαναβγώ ποτέ από δω.

-Ισμήνη, εμείς είμαστε, η Δήμητρα και η Μελίνα. Μπορούμε να μπούμε μέσα;

-Δε χρειάζεται να μου μιλάτε, επειδή σας το ζήτησε η μαμά μου.

Εγώ και η Μελίνα κοιταχτήκαμε σαστιχισμένες.

-Τι εννοείς ρώτησε η Μελίνα.

-Αφού, ξέρω δε θέλετε να κάνετε παρέα ένα κορίτσι σαν κι εμένα, μας απάντησε.

-Άκου Ισμήνη, είπα αγανακτισμένη, δεν ξέρω τι έχεις πάθει. Άλλα δε μας έστειλε η μαμά σου. Η φωνή στην καρδιά μας το είπε να το κάνουμε.

Τότε άνοιξε διάπλατα η πόρτα κι εμφανίστηκε η Ισμήνη με δάκρυα στα μάτια και μας αγκάλιασε.

-Είμαι ανόητη το ξέρω, είπε.

-Πες μας τι συνέβη, της είπα.

Η Ισμήνη μας διηγήθηκε ότι τα άλλα παιδιά την πείραζαν λόγω της εμφάνισής της και του προβλήματός της. Εγώ και η Μελίνα της είπαμε να μην ανησυχεί και ότι κάτι θα κάνουμε. Αρκεί να έρθει αύριο σχολείο.

ΑΠΟ ΛΛΗ ΧΩΡΑ...

Θα σας γράψω μια ιστορία που την έχω δει στο σχολείο με ένα παιδί από την Αλβανία.

Ηρθε σχολείο εδώ στην Ελλάδα. Όταν μπήκε την πρώτη μέρα στην αίθουσα κάποια παιδιά χαμογελούσαν, όταν βγήκε στο διάλειμμα τον περιγελούσαν. Μετά από αρκετό καιρό άρχισαν να τον χτυπάνε πολύ, του έσπασαν το πόδι στα κάγκελα του σχολείου, πονούσε αφόρητα, δεν τον βοήθησε κανείς και το πιο λυπητέρο ήταν ότι κοιτούσαν και κορόιδευαν. Όταν τον είδα έτσι, σκέφτηκα να ήμουν εγώ στο χώρο και να με κάνουν έτσι... Γι' αυτό σκέφτηκα ότι πρέπει να τον κάνω φίλο αμέσως χωρίς να με ενδιαφέρει η καταγωγή του.

Εγώ έχω να πω κάτι: εσείς οι μεγάλοι πρέπει να μάθετε στα παιδιά σας να μην είναι ρατσιστές και να συμπεριφέρονται το ίδιο σε όλους χωρίς να δίνουν σημασία στη χώρα καταγωγής τους.

Παρασκευάς Ντέντα Γ' τάξη

ΝΤΡΟΠΗ...

Μια μέρα, όταν υπήρχαν τα παλιά εκτάκια, κατέβαζαν τα παντελόνια των άλλων. Πήγανταν αθόρυβα από πίσω σου στο προαύλιο και σου κατέβαζαν το παντελόνι για να γελάσουν. Όταν το έβλεπα προσευχόμουνα στο Θεό να μην το κάνουν και σε μένα και μετά γελάει όλο το προαύλιο μαζί μου. Κι άμα γινόταν αυτό, δε θα είχα φίλους, όχι επειδή δε θα με ήθελαν αυτοί, αλλά επειδή δε θα τους ήθελα εγώ. Κι αν με ρωτάτε το γιατί, γιατί... τότε θα ντρεπόμουν να κάνω παρέα μαζί τους. Θα' μουνα κλεισμένος στον εαυτό μου. Δεν θα το λέγα στην οικογένειά μου, γιατί η μάνα μου θα το κατήγγειλε, θα το έλεγε σε όλη την Κυπαρισσία και δε θα ήθελα όλοι όταν με βλέπουν να λένε: «Τον κακόμιο τον Κυριάκο!...»

Κυριάκος Αθανασόπουλος Δ' τάξη

Το επόμενο πρωί όταν οι ακτίνες του ήλιου χτύπησαν ελαφρά τα βλέφαρά μου, ήξερα πως ήταν η μεγάλη μέρα. Την προηγούμενη, όλη η τάξη μου κι εγώ, είχαμε συναντηθεί για το τέλειο σχέδιο.

Φτάνω στο σχολείο. Αντικρίζω την Ισμήνη και της γυρνάω επιδεικτικά την πλάτη. Το μάθημα μου φαινόταν ένας αιώνας. Επιτέλους, χτυπάει το κουδούνι για το πρώτο διάλειμμα. Πίσω στις βρύσες βλέπω πάλι τα ίδια παιδιά να έχουν κάνει το γνωστό κύκλο. Αμέσως οι συμμαθητές μου και εγώ πήγαμε προς τα εκεί. Βλέπουμε στη μέση του κύκλου την Ισμήνη.

Ταλαιπωρημένη, δυστυχισμένη να κάθεται αμιλήτη. Αμέσως, αρχίσαμε να την κοροϊδεύουμε και εμεις. Ένας άλλος συμμαθητής πήγε να ειδοποιήσει τους δασκάλους. Κάποιο παιδί της έκτης είχε πάρει τα γυαλιά... αλλά και το σπρέι για το άσθμα. Σε κάποια στιγμή βλέπουμε την Ισμήνη να αναστίνει αργά... Οι υπόλοιποι συνέχιζαν να την κοροϊδεύουν. Τώρα είναι η καλύτερη ευκαιρία σκέφτηκα. Άρπαξα το σπρέι από τα χέρια ενός παιδιού και κατευθύνθηκα προς το μέρος της. Αφού έκανε τη εισπνοή της, ήρθαν πάνω στην ώρα οι καθηγητές και ο διευθυντής. Ο διευθυντής συγκάλεσε αμέσως το σύλλογο των δασκάλων για να συζητήσουν το θέμα και κάλεσε τους γονείς της Ισμήνης και των παιδιών που την ενοχλούσαν. Το θέμα τελείωσε εκεί!

Δυστυχώς η Ισμήνη δεν έμεινε και πολύ μαζί μας. Μετά από τρεις μήνες, μετακόμισε ξανά στη Σουηδία. Ωστόπου μια μέρα η τάξη μου έλαβε ένα γράμμα:

Σας χρωστάω πολλά πράγματα. Είστε ό,τι καλύτερο μου έχει συμβεί. Σας έχω μέσα στην καρδιά μου και στο μυαλό μου κάθε λεπτό της ημέρας. Σας αισθάνομαι σαν αδέρφια μου. Εσάς που δείξατε συμπόνια και αγάπη στις δύσκολες στιγμές που πέρασα.

Ισμήνη

Ενα δάκρυ συντυχίας κύλησε στο μάγουλό μου.

Δήμητρα Τσάγκου ΣΤ' τάξη

ΤΟ ΦΥΤΟ...

Ξημέρωσε! Άλλη μια Εβδομάδα των Παθών ξεκινάει για τον Οδυσσέα.

Ο Οδυσσέας είναι μαθητής της Β' τάξης του Γυμνασίου. Είναι λεπτοκαμώμενος, φοράει γυαλιά μωσαπίας και πρόκειται για ένα συνεσταλμένο παιδί, με εξαιρετικό χαρακτήρα και πολλές γνώσεις για την ηλικία του.

Η ώρα είναι οχτώ. Φοράει με δισταγμό την τοάντα στην πλάτη, κάνει δύο βήματα να ξεκινήσει για το σχολείο μα σκεφτικός οπισθοχωρεί. Φοβάται ... κρατάει με τα δύο χέρια του το κεφάλι του και αναλογίζεται τι του επιφυλάσσει η μοίρα σήμερα.

Υστερα από λίγη ώρα, πάντα προβληματισμένος κι αγχωμένος, φτάνει στο προσάλιο του σχολείου. Η ομάδα των νταήδων τον αντικρίζουν κι εκείνος βλέποντας το αγέρωχο ύφος τους, τρέμει από τον φόβο του.

Κάθεται όπως πάντα στο θρανίο του και το βλέμμα του πέφτει στο κοροϊδευτικό σχόλιο της συμμορίας που είναι γραμμένο πάνω σ' αυτό : «Εχεις την καλύτερη θέση, δίπλα στον ήλιο. Μπορείς άνετα να φωτοσυνθέσεις, Φύτουλα!». Νιώθει άσχημα, σκύβει το κεφάλι και σιωπά. Χτυπά το κουδούνι. Ωρα για διάλειμμα. Όχι όμως για τον Οδυσσέα. Οι «φίλοι του» φροντίζουν να απλώσουν κόλλα στην καρέκλα του και πάνω στην προσπάθειά του να σηκωθεί σκιζεται το παντελόνι του και φαίνεται το εσώρουχό του. Γέλια αντηχούν παντού, κινητά τραβάνε φωτογραφίες, γίνεται ο περίγελος του σχολείου.

Απογοητευμένος κάθεται στο θρανίο του και τότε εκείνοι ορμούν επάνω του, τον χτυπούν, τον κλωτσούν, τον εκβιάζουν, γιατί όπως λένε, δεν είναι άντρας. Οι άντρες είναι σκληροί, επιβάλλονται, αντιδρούν, ενώ εκείνος όχι.

-Αρκετά για σήμερα, προστάζει ο Αντώνης, ο αρχηγός των νταήδων. Το πήρε το μάθημά του. Αύριο πάλι. Κι η ομάδα αποχωρεί. Ο Οδυσσέας νιώθει απαίσια, πονά η ψυχή και το σώμα του, ξεσπά σε κλάματα και νιώθει ότι έχει χάσει κάθε νόημα για ζωή. Αρχίζει να κάνει περιέργες κι επικινδυνες σκέψεις... προβληματίζεται έντονα. Γυρίζει σπίτι του και κλείνεται στο δωμάτιό του με την πρόφαση ότι έχει πολύ διάβασμα. Νομίζει ότι μπορεί να το χειριστεί μόνος του, δε θέλει να στενοχωρήσει τους αγαπημένους του γονείς.

Ταυτόχρονα ο Αντώνης, ο αρχηγός της ομάδας επιστρέφει γεμάτος αυτοπειόθηση, ικανοποίηση και εγωισμό στο σπίτι του. Ανοίγει την πόρτα και αντικρίζει τον πατέρα του να ασκεί βία στη μητέρα του, να τη βρίζει και να τη χτυπά ανελέητα. Εκείνοι αδιαφορούν για την παρουσία του και συνεχίζουν τον καβγά. Αμέσως κλείνεται στο δωμάτιό του και ξεσπά σε λυγμούς. Πονώντας και κλαίγοντας τον παίρνει ο ύπνος. Ένας ύπνος γεμάτος εφιάλτες.

Μια ομάδα παιδιών που συμπεριφέρονται με βάναυσο τρόπο, τον χτυπούν, τον τρομοκρατούν, του κάνουν καψόνια, ανεβάζουν άσεμνες φωτογραφίες του στο διαδίκτυο, τον διασύρουν. Πετάγεται έντροφος, καταΐδρωμένος και συνειδητοποιεί πόσο κακό κάνει με τους φίλους του στον Οδυσσέα. Έρχεται στη θέση του κι οι τύψεις τον πνίγουν. Παίρνει την απόφαση ν' αλλάξει. Μετανιώνει, κλαίει πικρά και ανυπομονεί να ξημερώσει.

Για τον Αντώνη ξημερώνει νωρίς. Περιμένει να αντικρίσει τον Οδυσσέα με μεγάλη αγωνία. Μόλις τον βλέπει, τρέχει, τον αγκαλιάζει, πέφτει στα γόνατα και του ζητάει ταπεινά συγνώμη.

Εκείνος είναι επιφυλακτικός, φοβισμένος κανένα καινούριο καψόνι, μα μόλις του εξηγεί και καταλαβαίνει ότι έχει πραγματικά μετανιώσει για τις πράξεις του, τον συγχωρεί, τον αγκαλιάζει κι από τότε γίνονται δυο αχώριστοι φίλοι.

Αφιερωμένη στη μνήμη του αδικοχαμένου Βαγγέλη Γιακουμάκη!

ΕΝΑΣ ΤΣΑΚΩΜΟΣ...

Την προηγούμενη Πέμπτη στο σχολείο μου δημιουργήθηκε ένας τσακωμός που προήλθε από έναν εκβιασμό, από μεγαλύτερα παιδιά σε ένα αγοράκι της τρίτης δημοτικού.

Το αγοράκι αυτό ήταν από μια άλλη χώρα. Τα μάτια του ήταν πάντα υγρά και φοβισμένα και το χρώμα του ήταν σκούρο. Ήτανε πάντα απόμακρο, φοβισμένο και ντροπαλό, δεν το έκανε κανένας παρέα και συνήθως το κοροϊδεύανε και το βρίζανε.

Εκείνη την ημέρα κάποια μεγαλύτερα παιδιά αποφάσισαν να του κάνουνε μια πλάκα. Του πήρανε το φαγητό του, το πετάξανε στα σκουπίδια και το αναγκάσανε να το πάρει και να το φάει. Όταν αυτό αντιστάθηκε αρχίσανε να το βαράνε και να το βρίζουν για την εθνικότητά του. Το αγοράκι άρχισε να κλαίει με λυγμούς ενώ τα μεγάλα αγόρια γελούσαν αδιάφορα.

Πέρασαν οι μέρες και το αγοράκι είχε να έρθει πολλές μέρες στο σχολείο. Μάθαμε πως έκανε απόπειρα αυτοκτονία! Τα μεγάλα αγόρια το μάθανε και καταλάβανε το λάθος τους και πήγανε να ζητήσουνε από το παιδάκι και τους γονείς του μια μεγάλη συγγνώμη. Μετά από μια εβδομάδα το αγοράκι έγινε καλά και γύρισε ξανά στο σχολείο. Όλα τα παιδιά τρέξαμε να το υποδεχθούμε.

Αυτό το περιστατικό έγινε μάθημα σε όλους και καταλάβαμε πόσο σημαντική είναι η συμπεριφορά των ανθρώπων και πόσο επηρεάζει τα συναισθήματά μας!

Ακριβή Γκόγκα Στ' τάξη

ΟΙ ΝΤΑΗΔΕΣ

Φτάνει η ώρα για το πρώτο διάλειμμα. Οι δυό νταήδες του σχολείου κατεβαίνουν τα σκαλιά και πέφτουν πάνω στον Γιώργο δήθεν καταλάθος. Θα μου πείτε ποιος είναι ο Γιώργος; Το παχουλό παιδί με τα γυαλιά μυωπίας που το κοροϊδεύουν συνέχεια. Του ρίχνουν κάτω το κουλούρι και τελευταία στιγμή κρατιέται από τα κάγκελα και τσακίζεται. Καθώς προχωράει ακούει πίσω του γέλια. Εγώ δεν αντέχω και του ξεκολάω το χαρτί που του κόλλησαν στην πλάτη και που γράφει: «Είμαι βλάκας!» Τον κοιτάω μέσα στα μάτια με παράπονο λες και κάτι περιμένω απ' αυτόν. Ο Γιώργος καταλαβαίνει πως έφτασε ο καιρός να πάρει την απόφαση. Κάνει το μεγάλο βήμα. Μιλά στην δασκάλα του κι αμέσως αυτή καλούν τα παιδιά που τον ενοχλούν. Ενημερώνει τους γονείς τους κι αυτά ζητούν συγγνώμη από τον Γιώργο. Καταλαβαίνουν το λάθος τους και δεν τον ξαναενοχλούν. Το χαμόγελο ξαναγυρνά στα χείλη του...

Βαγγέλης Διονυσόπουλος Στ' τάξη

Αφίσα για την ενδοσχολική βία

Η ιστορία της Ελπίδας

Η Ελπίδα είναι ένα 12χρονο κορίτσι που φοιτεί στην Στ' τάξη του Δημοτικού σχολείου της περιοχής μου. Είμαστε στο ίδιο τμήμα εδώ και σχεδόν 6 χρόνια, έτσι ξέρω πολύ καλά το χαρακτήρα της. Είναι άριστη μαθήτρια, πολύ ήρεμο κορίτσι, χαμηλών τόνων, ευγενική, αλλά πολύ κλεισμένη στον εαυτό της. Όσες φορές την έχω πλησιάσει για να κάνουμε παρέα, εκείνη συνέχεια με σκυφτό κεφάλι μου δηλώνει την άρνησή της. Δεν ήξερα τι είχε και που μπορούσα εγώ να βοηθήσω. Μέχρι που μια μέρα κατάλαβα.

Οι "μάγκες" του σχολείου την κορόϊδευαν επίμονα με υβριστικά λόγια, επειδή η Ελπίδα είναι λίγο ενδώμη. Την εξευτέλιζαν μπροστά στους υπόλοιπους συμμαθητές της, την έσπρωχναν στην ουρά του κυλικείου, της έβαζαν τρικλοποδιές... της έκαναν την κάθε μέρα της δύσκολη!

Εκείνη προσπαθούσε να μη δείχνει ότι ενοχλείται, αλλά ήταν αδύνατον. Κάθε φορά που συνέβαινε αυτό, βούρκωνε και έτρεχε να ξεφύγει. Την ώρα του διαλείμματος, καθώς περπατούσε στο προαύλιο, όλοι γελούσαν μαζί της, την έδειχναν και την αποκαλούσαν κάθε φορά με αλλιώτικη βρισιά. Ενιώθεις σα να είχαν αποτυπωθεί όλες αυτές οι λέξεις που χρησιμοποιούσαν για να την κοροϊδέψουν, στο πρόσωπό της και κάθε φορά που τις έβλεπαν οι υπόλοιποι, γελούσαν.

Όσες φορές είχε μιλήσει στο δάσκαλό της εκείνος της έλεγε να μην

τους δίνει σημασία. Δεν το άντεχε όμως...

Μπορεί να μην ήμουν στη θέση της Ελπίδας, στη θέση του θύματος, αλλά καταλάβανα ότι ένιωθε πάρα πολύ μόνη. Βρισκόταν σε αδιέξοδο και δεν ήξερε τι να κάνει. Να τους μιλούσε και να τους έλεγε να σταματήσουν ή να σιωπούσε και να τους άφηνε; Ήταν πολύ μπερδεμένη η κατάσταση. Από την άλλη, οι "μάγκες", οι θύτες, πρέπει σίγουρα να ένιωθαν ικανοποίηση για αυτό που είχαν καταφέρει. Προφανώς ήθελαν να δείξουν ότι ήταν οι "κυριαρχοί" του σχολείου και δε φοβούνταν τίποτα και κανέναν. Ισως πάλι, να ήθελαν να δείξουν ότι είναι σκληροί, για να μπορούν να γίνουν το επίκεντρο όλων. Εγώ πάλι, ένιωθα πάρα πολύ άσχημα που δεν την υπερασπίζομουν. Μπορώ να πω ότι ήμουν δειλή που δε μιλούσα, αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί συνέβαινε αυτό. Σαν κάποιος να με κρατούσε να μη μιλήσω.

Ωσπου κάθισα και τα μέτρησα. Αν δε μιλούσα, το μόνο που θα καταφέρνα θα ήταν να συνέχιζαν να κοροϊδεύουν την Ελπίδα, ενώ αν έπαιρνα την απόφαση να τους μιλήσω, θα έπαιναν να την φέρνουν καθημερινά σε τόσο δύσκολη θέση. Έτσι, μια μέρα πήρα την τολμηρή αυτή απόφαση. Όταν όλοι είχαν περικυλώσει την Ελπίδα, και ως συνήθως την κορόϊδευαν, μπήκα στο κέντρο του κύκλου και φώναξα ένε μεγάλο: "Σταματήστε!" Όλοι αμέσως μετά με κοιτούσαν με απορία. Έπειτα κοιτάζοντάς τους βαθιά στα μάτια, είπα: «Σταματήστε αμέσως να κοροϊδεύετε την Ελπίδα! Τι σας έχει κάνει; Δεν έχει ενοχλήσει ποτέ κανέναν σας. Όλοι εσείς που την κοροϊδεύετε νομίζετε πως κάνετε κάτι σπουδαίο; Μεγάλο σας λάθος! Τίποτα δεν κάνετε... Το μόνο που κάνετε είναι να την πληγώνετε και να την κάνετε να νιώθει πολύ άσχημα. Ομολογώ πως στην αρχή έβλεπα όλα αυτά και δεν έκανα τίποτα. Όταν όμως κατάλαβα πόσο μεγάλο λάθος έκανα, ήρθα αμέσως να την υπερασπιστώ! Ήρθα αμέσως να το διορθώσω! Τώρα, μετά απ' όλα όσα είπα, δεν πρέπει να διορθώσετε κι εσείς το λάθος σας και να πάψετε να έχετε την ίδια στάση απέναντί της!»

Σιγά σιγά όλοι έρχονταν προς το μέρος της Ελπίδας μετανιωμένοι και της ζητούσαν ένα μεγάλο συγγνώμη. Στο τέλος οι "μάγκες", που έπαιψαν να είναι "μάγκες", ήρθαν και ζήτησαν συγγνώμη από την Ελπίδα και της έδωσαν το λόγο τους ότι δε θα την κοροϊδέψουν ξανά. Στο πρόσωπο της Ελπίδας σχηματίστηκε ένα μεγάλο χαμόγελο. Με ευχαριστησε που τη βοήθησα να κερδίσει σε αυτόν τον πόλεμο που είχαν κηρύξει εναντίον της. Εγώ, φυσικά, της ζήτησα συγγνώμη που δεν είχα πράξει κάτι νωρίτερα. Από τότε, ποτέ κανείς δεν την ενόχλησε.

Η Ελπίδα ήταν πάντα χαμογελαστή και ποτέ ξανά δεν ήταν με σκυφτό κεφάλι!!!

Χριστίνα Ζουμπούλη Στ' τάξη

Μετά το τέλος του ειδικού αφιερώματός μας για την ενδοσχολική βία, που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου μας, όπου είδαμε επιλεγμένα βίντεο, ακολούθησε συζήτηση στις τάξεις μας, όπου φτιάχαμε αφίσες και πανό, ανταλλάξαμε σελιδοδείκτες φιλίας και συμφωνήσαμε να υπογράψουμε όλοι το παρακάτω συμβόλαιο...

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΦΙΛΙΑΣ

- Όλοι είμαστε εξίσου ικανοί.
- Εμπιστεύμαστε τους άλλους.
- Μίλαει ένα παιδί κάθε φορά.
- Ακούμε το άλλο παιδί όταν μιλάει.
- Δε διακόπτουμε.
- Δε μειώνουμε κανέναν.
- Δεν ειρωνεύμαστε και δεν κοροϊδεύουμε ποτέ κάποιον.
- Δε φωνάζουμε.
- Δε λέμε άσχημες λέξεις.
- Δε διαδίδουμε ψευτικές φήμες για τους άλλους.
- Δεν κλοτσάμε.
- Δε σπρώχνουμε.
- Δεν κάνουμε άσχημες χειρονομίες.
- Δεν παίρνουμε ξένα πράγματα.
- Σε περίπτωση που γίνει κάποιος καβγάς, το συζητάμε στην τάξη και δεν κρατάμε κακία.
- Λύνουμε τις διαφορές μας με τα λόγια.
- Προσέχουμε τον εαυτό μας και τους φίλους-συμμαθητές μας στο διάλειμμα, όταν ανεβοκατεβαίνουμε τις σκάλες, στις εκδρομές.
- Στεκόμαστε δίπλα στους φίλους μας όταν έχουν ανάγκη.
- Είμαστε όλοι διαφορετικοί κι αυτό το σεβόμαστε.

Γιατί το σχολείο μας είναι ανοιχτό στη γνώση και στη φιλία και όχι στη βία!

Όταν το παρελθόν συναντά το παρόν...

Η Γιαγιά Θυμάται...

Μια εβδομάδα πριν την Τσικνοπέμπτη που αρχίζει το Τριώδιο σφάζαμε τα γουρούνια. Ξυπνούσανε το πρωί οι γυναίκες και βάζανε το καζάνι στη φωτιά με νερό για να βράσει. Όταν έβραζε, οι άντρες πήγαιναν να φέρουν τα γουρούνια για να τα σφάξουν. Το πρώτο κρέας που έτρωγαν ήταν ο καρούντζος του γουρουνιού που τον έτρωγαν οι σφάχτες.

Παίρνανε το γουρούνι, το ξαπλώνανε επάνω σε έναν πάγκο και του ρίχνανε καντό νερό και όλοι μαζί οι άντρες με τα μαχαίρια του βγάζανε την τριχά. Μετά το κρεμάγανε και αρχίζανε να του βγάζουνε το δέρμα και στη συνέχεια το κόβανε άλλο για ψητό και άλλο για παστό. Για παστό τα κάναμε κομματάκια και τους ρίχναμε αλάτι για μια εβδομάδα.

Την άλλη μέρα οι γυναίκες έφτιαχναν την οματιά από τα έντερα του γουρουνιού. Παίρνανε τα έντερα, τα πλένανε πολύ καλά, είχανε ετοιμάσει τα υλικά που ήταν χόρτα καφκαλήθρες, τις είχανε πλύνει και κόψει μικρά κομματάκια, είχανε πάρει το σιτάρι και το είχανε κόψει με την πέτρα για να γίνει μπλουγούρι. Το πνευμόνι το είχαμε φουσκώσει και μετά το τρυπούσανε με τα δάχτυλά τους για να βγει το αίμα από μέσα και στη συνέχεια το κάνανε κομματάκια και το τηγανίζανε με το λίπος του γουρουνιού ρίχνοντας μπαχάρι, κανέλα. Γερίζανε τα έντερα και τα τρυπάγαμε με μια βελόνα για να μη σκάσουν και τα ψήνανε στο φούρνο με ξύλα. Πολλή δουλειά αλλά το αποτέλεσμα άξιζε ήταν πολύ νόστιμο.

Τα παιλιά χρόνια κάναμε τις δουλειές όλοι μαζί και αγαπημένοι και ζούσαμε με γλέντι και χορό.

Την Τσικνοπέμπτη μαζευόμαστε όλοι μαζί για να λιώσουμε το παστό. Πρώτα το βάζαμε σε ένα καζάνι μεγάλο και το βράζαμε και στη συνέχεια το τηγανίζαμε με λίπος από το γουρούνι. Ρίχναμε και πιπέρι, κανέλα, μπαχάρι και μοσχοβιολόσε όλη η γειτονιά.

Όλη την ημέρα τρώγαμε, πίναμε το κρασάκι μας και γλεντούσαμε όλοι μαζί.

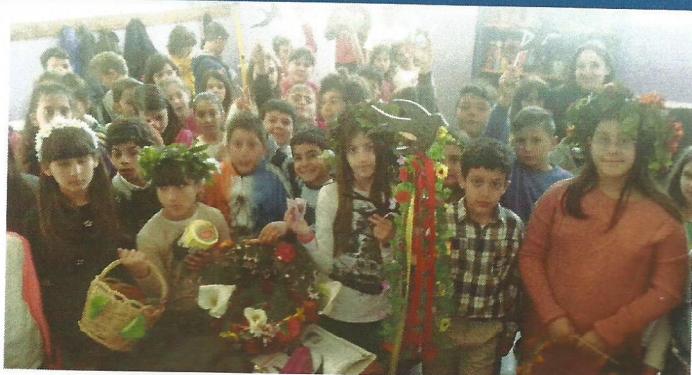
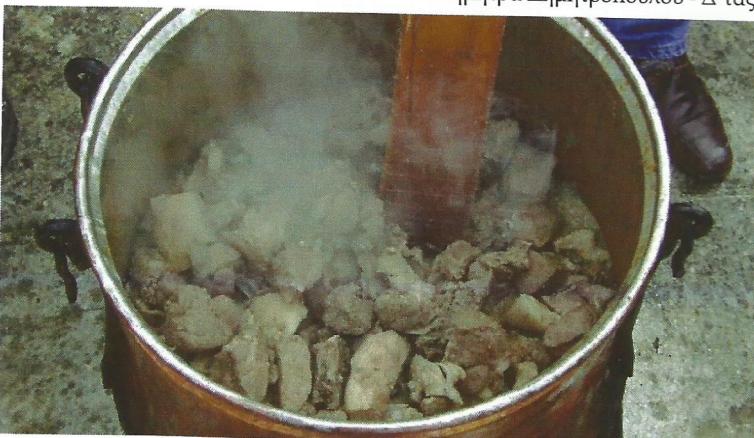
Την Κυριακή των Κρεάτων αποκρεύαμε το κρέας.

Την Κυριακή της Τυρινής αποκρεύαμε το ψάρι και τα γαλακτοκομικά. Οι γυναίκες αυτή την ημέρα πήζαμε γιαούρτι με πρόβειο γάλα που είχαμε και φτιάχναμε μακαρόνια, τυρόπιτες, γαλόπιτες και διάφορα γλυκά. Μαζευόμαστε σε ένα σπίτι και η κάθε γυναίκα πήγαινε αυτά που φτιάχει στο σπίτι της.

Το έθιμο ήταν όταν τρώγαμε όλοι μαζί, οι ανύπαντρες κοπέλες παίρνανε ένα μακαρόνι από το πιάτο τους κρυφά να μην τις δει κανένας και το βράδυ το έβαζαν στο μαξιλάρι τους με ένα κόκκινο πανί διπλωμένο για να ονειρευτούν ποιον θα παντρευτούν.

Το άλλο έθιμο ήταν ότι όταν τελείωνε το τραπέζι, στο τέλος παίρναμε όσα άτομα ήμαστε, ένα αυγό ο καθένας και το βάζαμε στο τζάκι στη στάχτη κοντά στη φωτιά. Όταν το αυγό ίδρωνε λέγαμε: «Έφυγε η αρρώστια» και μετά τρώγαμε το αυγό και λέγαμε: «Το βουλώσαμε με το αυγό το στόμα και θα το ξεβούλωσουμε με το αυγό την Ανάσταση», γιατί θα νηστεύαμε 50 ημέρες.

Δήμητρα Δημητροπούλου - Δ' τάξη

Τα κάλαντα της Άνοιξης

Τα παιδιά της Δ' τάξης των 1ον και 3ον Δημοτικών Σχολείων Κυπαρισσίας ενώσαμε τις φωνές μας και τραγουδήσαμε τα κάλαντα της άνοιξης, έθιμο που έχει τις ρίζες του στα αρχαία χρόνια, προκειμένου να την καλωσορίσουμε την Παρασκευή 20 Μαρτίου με αφορμή την εαρινή ισημερία κατά την οποία μπαίνει επίσημα η άνοιξη στη χώρα μας (21 Μαρτίου). Χρησιμοποιήσαμε μάλιστα αυτοσχέδια μουσικά όργανα, φτιαγμένα με απλά υλικά όπως:

- 1) Καστανιέτες φτιαγμένες από χαρτόνι και καρυδόπτουσφλα αλλά και από ρακοπότηρα.
- 2) Μαράκες φτιαγμένες από τενεκεδάκια ή από πλαστικά ποτήρια μιας χρήσης καλλιηφένα μεταξύ τους στα οποία μέσα είχαμε βάλει ρύζι. Απέξω τα είχαμε βάψει με έντονα ανοιξιάτικα χρώματα.
- 3) Τυμπανάκια φτιαγμένα από κεσεδάκια γιαούρτιού ή τενεκεδάκια και μεμβράνη από μπαλόνια.
- 4) Κουδουνάκια με τα οποία ήταν διακοσμημένη η χελιδόνα μας κι έτσι αποτελούσε και τη ίδια ένα πολύ όμορφο μουσικό όργανο.

Εμείς την καλωσορίσαμε τη χελιδόνα, καλωσορίσαμε και την άνοιξη, μόνο που... άνοιξη ακούμε και άνοιξη δε βλέπουμε προς το παρόν...

Κυριάκος Αθανασόπουλος - Δ' τάξη

Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νεότεροι

Τη σχολική χρονιά μαθητές της Α & Β τάξης ασχοληθήκαμε με ένα σχέδιο δράσης με το γενικό τίτλο «Παιχνίδια που έπαιζαν τα παιδιά στην πατρίδα μας».

Η τέλην να διδάσκεις, να μπορείς να γοητεύεις, να ξεναγείς στο χώρο και στο χρόνο, να αφουγκράζεσαι, να τραγουδάς, να χορεύεις και να παιζεις, να επιτρέπεις στο παιδί να απολαμβάνει τη διαδικασία της μάθησης είναι... η βαθύτερη ουσία της περιπέτειας που ζήσαμε στη διάρκεια αυτής μας της εργασίας.

Με αυτό το ενδιαφέρον αλλά και σοβαρό θέμα του παιχνιδιού επιλέξαμε να ασχοληθούμε στα πλαίσια του προγράμματος της ευλόγιτης ζώνης. Διαβάσαμε βιβλία, ψάχναμε στον υπολογιστή και στο διαδίκτυο, ανατρέξαμε στις αφηγήσεις των παλιότερων και καταγράψαμε τα παιχνίδια που παίζαμε στην αυλή του σχολείου και στα πάρκα.

Οι μαθητές της Β' τάξης

Η 25η Μαρτίου είναι μέρα γιορτής και έχει διπλή σημασία για τους Έλληνες. Είναι θρησκευτική και εθνική γιορτή. Είναι θρησκευτική, γιατί γιορτάζουμε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και εθνική, γιατί η ημέρα αυτή σηματοδοτεί την έναρξη της ελληνικής επανάστασης ενάντια στους Τούρκους, το 1821.

Η γιορτή της 25ης Μαρτίου

Η Στ' τάξη του σχολείου μας παρουσίασε μια εξαιρετική γιορτή με θεατρικό, τραγούδια και ποιήματα! Τα παιδιά εντυπωσίασαν με τη σωστή απαγγελία των ποιημάτων, την πλαστικότητα και θεατρικότητα των κινήσεων, τις υπέροχες φωνές της χορωδίας, αλλά και τα όμορφα σκηνικά της γιορτής! Στο τέλος εισέπραξαν ένα θερμό παρατεταμένο χειροκρότημα από γονείς, εκπαιδευτικούς και μαθητές, με μια μεγάλη δόση συγκίνησης, μιας και είναι η τελευταία επετειακή γιορτή της Στ' τάξης στο δημοτικό. (Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί της γιορτής: Αγγελική Λέφα, Γεωργία Ρεκούμη, Διονυσία Κωνσταντοπούλου)

Στον απόηχο της γιορτής μας...

Σκέψεις και συναισθήματα για τη γιορτή της 25ης Μαρτίου του σχολείου μας

Κάθε χρόνο το σχολείο και οι μαθητές για να τιμήσουν τους ήρωες της επανάστασης ετοιμάζουν μια γιορτή την οποία τη διοργανώνει μία τάξη. Φέτος τη γιορτή της 25ης Μαρτίου την ετοιμάσαμε εμείς, τα παιδιά της ΣΤ' τάξης.

Όταν οι δάσκαλες μας μας ανακοίνωσαν ότι θα κάνουμε εμείς τη γιορτή, ήμασταν χαρούμενοι γιατί όλα τα χρόνια στο σχολείο αυτό, δεν είχαμε διοργανώσει τη γιορτή της 25ης Μαρτίου. Οι δύο δασκάλες της ΣΤ' μοιράσαν τους ρόλους δίκαια για το θεατρικό το οποίο ήταν μεγάλο και είχε πολλούς ρόλους. Λίγα πατιδιά δεν έπαιξαν στο θεατρικό. Αυτά τα παιδιά είχαν πάρει ρόλους πίσω απ' τα σκηνικά άλλοι ανοιγόκλειναν τις κόκκινες κουρτίνες, άλλοι βοηθόδωσαν τα παιδιά που έπρεπε να ντυθούν γρήγορα και άλλοι θύμιζαν τα λόγια. Επίσης ήταν και η χορωδία, όπου συμμετείχαν όλα τα παιδιά και οι αφηγητές.

Όλα τα παιδιά ανυπομονούσαμε να έρθει η ώρα που θα κάναμε πρόβα για να χάσουμε μάθημα. Στις πρόβες μέχρι να μάθουν καλά τους ρόλους τους τα παιδιά, σε πολλά σημεία γελούδισαμε και σε πολλά εκνευριζόμασταν, επειδή οι κυρίες έκαναν πολλές φορές την ίδια παρατήρηση. Η κυρία της μουσικής είχε βάλει σε ένα τραγούδι που λέγαμε ένα μικρό δρώμενο στην αρχή, σε ένα άλλο πέντε κορίτσια να τραγουδήσουν μόνα τους, η χορωδία θα επαναλάμβανε και μερικά κορίτσια θα χόρευαν.

Την τελευταία εβδομάδα κάναμε όλη τη μέρα πρόβα. Οι μέρες φαίνονταν να περνούν γρήγορα. Μέχρι που έφτασε η ημέρα της γιορτής. Όλα τα παιδιά εκείνη την ημέρα ένιωθαν την καρδιά τους να χτυπάει γρήγορα είτε από το άγχος είτε από την ανυπομονησία. Όσο πλησίαζε η ώρα τόσο πιο γρήγορα χτυπούσε η καρδιά μας.

Η γιορτή άρχισε με τα τραγούδια, συνεχίστηκε με το θεατρικό και τελείωσε με ένα τραγούδι. Σε όλη τη διάρκειά της σκεφτόμασταν αν θα είναι είναι ωραία η γιορτή μας. Τελικά είχε μεγάλη επιτυχία και γι' αυτό όλοι οι μαθητές της ΣΤ' τάξης θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους εκπαιδευτικούς που μας βοήθησαν πολύ.

Τη γιορτή αυτή δε θα την ξεχάσουμε ποτέ, εμείς τα παιδιά της ΣΤ'. Ήταν η τελευταία επετειακή γιορτή σε αυτό το σχολείο για εμάς.

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΙΑΣ

Στο Σιδηρόκαστρο κάθε χρόνο παραμονή της 25ης Μαρτίου αναβιώνει το έθιμο της λαμπαδηφορίας.

Είναι ένα έθιμο αρκετά παλιό και γινόταν στο Σιδηρόκαστρο. Οι κάτοικοι με αναμμένες δάδες (φτιάχνονταν από κονσερβοκούτια τα οποία γέμιζαν με στάχτη και στουπί και στηρίζονταν σε ξύλινες ράβδους) περιδιάβαιναν τα σοκάκια του χωριού, τραγουδώντας άσματα της 25ης και κατέληγαν στην εκκλησία. Από εκεί όλες οι ομάδες κατευθύνονταν προς την αγορά όπου συγκεντρώνονταν. Εκεί όπουρα από ένα ολιγόλεπτο σκετς με θέμα τους πρωταγωνιστές της Επανάστασης του 1821, όλοι οι συμμετέχοντες στο έθιμο σχημάτιζαν κύκλο, και αφού έριχναν τις αναμμένες δάδες στο κέντρο, χόρευαν γύρω από τη φωτιά κλέφτικα τραγούδια.

Το έθιμο συμβόλιζε την ανάσταση του Γένους: η φωτιά στις δάδες προσομοιάζεται με το φως, την αναγέννηση κι επομένως την απελευθέρωση της Ελλάδας. Η αναβίωση του εθίμου της λαμπαδηφορίας τελικά καθιερώθηκε ως θεσμός του Δήμου Τριφυλίας και γίνεται κάθε χρόνο. Φέτος αναβίωσε στις 21 Μαρτίου με μεγάλη λαμπρότητα και το παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

Βαθός Διονύσης Γ' τάξη

Η 25η Μαρτίου στην παράδοση

Παρ' όλο που η περίοδος της Σαρακοστής αποτελεί παράλληλα και περίοδο νηστείας, η εκκλησία, επέτρεψε να υπάρχουν δυο ημέρες όπου θα επιτρέπεται η κατανάλωση ψαριού, μεταξύ των οποίων και η 25η Μαρτίου.

Μία από αυτές τις γιορτές είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, όπου παραδοσιακά συνθήζεται εκείνη την ημέρα να τρώμε μπακαλιάρο με σκορδαλιά. Η δεύτερη ημέρα εξαίρεσης της νηστείας είναι η Κυριακή των Βαΐων.

Γιατί όμως καθιερώθηκε ο μπακαλιάρος και όχι κάποιο άλλο ψάρι; Παλιά, όσοι ζούσαν σε παραθαλάσσιες περιοχές, δεν είχαν πρόβλημα να τρώνε φρέσκα ψάρια σε καθημερινή βάση.

Για τον ορεινό πληθυσμό όμως, η μεταφορά του ψαριού αντιμετώπιζε προβλήματα, μιας και δεν υπήρχαν τα μέσα μεταφοράς του φρέσκου ψαριού πριν αυτό αλλοιωθεί.

Όταν λοιπόν εισήχθη ο μπακαλιάρος τον 15ο αιώνα, ήταν ιδανικός, γιατί ήταν ένα φτηνό ψάρι το οποίο μπορεί να διατηρηθεί και εκτός ψυγείου με τη χρήση αλατιού.

Το Πάσχα γιορτάζουμε την Ανάσταση του Χριστού μας, τη διάβαση από το θάνατο στη ζωή. Λέγεται και Λαμπρή, γιατί η μέρα της Ανάστασης του Χριστού είναι μέρα χαρμόσυνη.

Το Πάσχα είναι κινητή γιορτή. Καθιερώθηκε να γιορτάζεται την πρώτη Κυριακή μετά την πανούσληνο που ακολουθεί μετά την εαρινή ισημερία (21 Μαρτίου). Αν η πανούσληνος συμπέσει Κυριακή, τότε γιορτάζεται την επόμενη Κυριακή. Σαράντα μέρες κρατάει η νηστεία πριν το Πάσχα. Τόσες νήστεψε κι ο Χριστός στην έρημο.

Παλιά νήστευν πολλοί περισσότεροι άνθρωποι απ' όσοι σήμερα. Πόσο αργά περνούσε η Σαρακοστή γι' αυτούς; Η "Κυρα-Σαρακοστή" ήταν το ημερολόγιο τους. Την παρισταναν ως καλογριά.

Επαιρναν μια κόλλα χαρτί και σχεδιάζαν μια γυναίκα. Δεν της έκαναν στόμα γιατί συνέχεια νήστευε και τα χέρια της ήταν σταυρωμένα γιατί όλο προσευχόταν. Είχε 7 πόδια, τις 7 εβδομάδες της Σαρακοστής. Κάθε Σάββατο έκοβαν κι ένα πόδι. Το τελευταίο το έκοβαν το Μεγάλο Σάββατο.

Τα πασχαλινά έθιμα ξεκινούν από το Σάββατο του Λαζάρου, που τα παιδιά γυρίζουν από πόρτα σε πόρτα και τραγουδούν το "Λάζαρο", συγκεντρώνοντας χρήματα και αυγά.

Για την ψυχή του Λαζάρου οι γυναίκες ζυμώναν ανήμερα το πρωί ειδικά κουλούρια, τα "λαζαράκια". "Λάζαρο δεν πλάσεις, ψωμί δε θα χορτάσεις" έλεγαν μια και ο αναστημένος φίλος του Χριστού, πίστευαν πως είχε παραγγείλει: "Οποιος ζυμώσει και δε με πλάσει, το φαρμάκι μου να πάρει..." .

Την Κυρα-Σαρακοστή ζύμωσαν και διακόσμησαν οι μαθητές της Γ' τάξης

Λαζαροκάλαντα από τους μαθητές της περιστονής Ε' τάξης

Το πρωί της **Κυριακής των Βαΐων**, οι πιστοί πηγαίνουν στην εκκλησία για να πάρουν το σταυρό φτιαγμένο με βάγια (φύλλα φοινίκων) που τον τοποθετούν στο εικόνισμα για να τους φυλάει όλον το χρόνο.

Από την Κυριακή των Βαΐων και κάθε βράδυ, σε όλη τη διάρκεια της Μ. Εβδομάδας, όλοι οι πιστοί μαζεύονται στις εκκλησίες για να παρακολουθήσουν με κατανυξη τα θεία Πάθη.

Αν και είναι ακόμη Σαρακοστή, η εκκλησία την Κυριακή των Βαΐων επιτρέπει το ψάρι. Έτοι και το τραγούδι των παιδιών λέει: "Βάγια, βάγια των βαγών τρώνε ψάρι και κολιό, κι ως την άλλη Κυριακή με το κόκκινο αυγό!"

Στους νιόπαντρους έδιναν ένα ξεχωριστό βάγιο, το οποίο ονομαζόταν βαγιοφόρα. Είχε πάνω του εκτός απ' τα συνηθισμένα φυτά των υπολοίπων κοινών βάγιων και κόκκινες διπλές βιολέτες. Οι βαγιοφόρες προσφέρονταν στους νιόπαντρους μέσα σε ένα δίσκο κι αυτοί έδιναν χρήματα καθώς έπαιρναν το βάγιο.

Τη **M. Τρίτη** φτιάχνουν οι νοικοκυρές τα κουλουράκια. Τα κλασικά είναι τα τραγανά κουλουράκια βουτύρου σε σχήμα πλεξούδας. Ανάλογα βέβαια με την τοπική παράδοση, πασπαλίζονται με σουσάμι, αρωματίζονται με πορτοκάλι και αλλάζονται σχήμα.

Τη **M. Τετάρτη** το πρωί γίνεται η Προηγιασμένη θεία Λειτουργία και το απόγευμα ή το βράδυ γίνεται το Μυστήριο του Αγίου Ευχελαίου, όπου ο παπάς διαβάζει επτά Ευαγγέλια κι επτά ευχές για να ευλογήσει λάδι που το χρησιμοποιούμε για τη θεραπεία ψυχικών και σωματικών ασθενειών.

Μετά την ακολουθία του Ευχελαίου ο ιερέας σταυρώνει τους πιστούς με λάδι στο μέτωπο, τα μάγουλα, το πρόσωπο και τα χέρια.

Τη **M. Πέμπτη** οι άνθρωποι πρώτα μεταλάβαιναν και μετά έβαφαν τα αυγά γύρω στις 12 το μεσημέρι γι' αυτό και λέγεται

Κόκκινη Πέφτη ή Κοκκινοπέφτη. Το αυγό είναι πανάρχαιο σύμβολο της γένεσης του κόσμου, της γέννησης της ζωής γιατί απ' αυτό βγαίνουν τα νέα πουλιά, η νέα ζωή. Γιατί όμως βάφονται κόκκινα; Η παράδοση λέει πως: "Όταν είπαν πως γεννήθηκε ο Χριστός, κανείς δεν το πίστευε. Μια γυναίκα, που κρατούσε στο καλάθι της αυγά, είπε: Μπορεί από άσπρα να γίνουν κόκκινα. Τότε θα πιστεψω. Και, ω του θαύματος έγιναν".

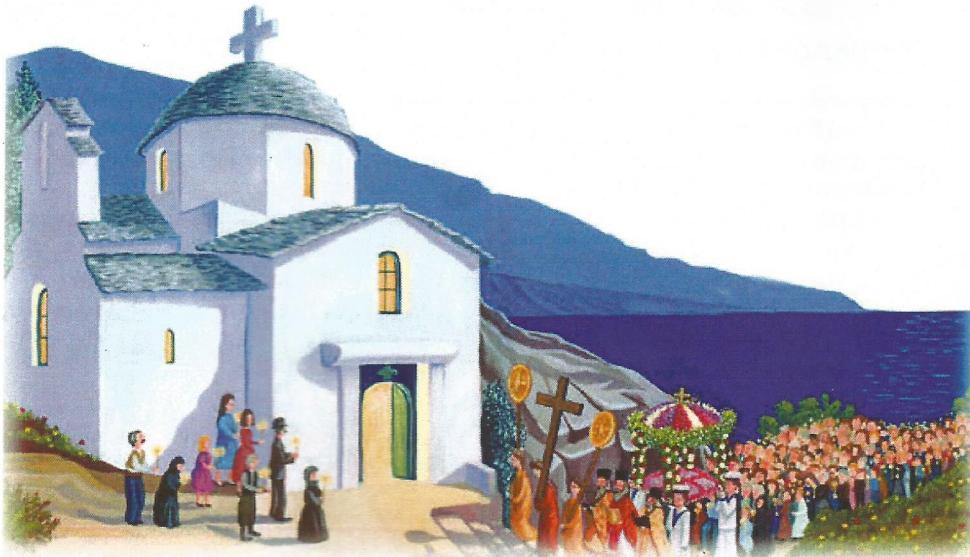
Στην Κέρκυρα διηγούνται τα εξής: Όταν αναστήθηκε ο Χριστός, πρώτα πρώτα το άκουσαν κάτι αυγά. Αμέσως άρχισαν την τρεχάλα να το διαδώσουν παντού. Από το πολύ τρέξιμο έγιναν κατακόκκινα.

Μερικοί πιστεύουν ότι βάφονται κόκκινα σε ανάμνηση του αίματος του Χριστού. Κόκκινο, όμως, είναι και το χρώμα της χαράς. Χαράς για την Ανάσταση του Χριστού. Είναι παράλληλο όμως και χρώμα ανατρέπτικό. Κόκκινες βελέντζες και κόκκινα μαντίλια κρεμούσαν τη Μ. Πέμπτη στην Καστοριά οι γυναίκες για το καλό, κόκκινο πανί έβαφαν μαζί με τ' αυγά τους στη Μεσημβρία και το κρεμούσαν στο παράθυρο για σαράντα μέρες για να μην τους πιάνει το μάτι.

Κατινούρια έπρεπε να ήταν η κατασφρόλα που θα έβαφαν τα αυγά και ο αριθμός τους ορισμένος και την μπογιά τη φύλαγαν σαράντα μέρες και δεν την έχυναν, ακόμα και τότε έχω από το σπίτι. Το πρώτο κόκκινο αυγό το τοποθετούσαν στο εικονοστάσι του σπιτιού για να ξορκίζουν το κακό. Σε κάποια χωριά πάλι ομάδευαν το κεφάλι και την πλάτη των μικρών αρνιών με την κόκκινη μπογιά πουν' χρησιμοποιηθεί για το βάψιμο των αυγών.

Επίσης φτιάχνουν τα γλυκά του Πάσχα, τα τσουρέκια και τα κουλουράκια. Ζυμώνουν με μυρωδικά τις κουλουρές της Λαμπρής και τις στολίζουν με λουριδές από ζυμφάρι και ξηρούς καρπούς. Ανάλογα με το σχήμα που τους έδιναν παλιότερα είχαν και διάφορα ονόματα. «Κοφίνια», «καλαθάκι», «δοξάρια», «αυγούλες», «κουτσούνες», «κουζουνάκια». Υπάρχουν ποικιλίες πασχαλινού ψωμιού γνωστές ως «λαμπροκουλούρα» ή «λαμπρόψωμο» ή με άλλες ονομασίες. Το ψωμί αυτό είναι συμβολικό, γιατί αντιπροσωπεύει την Ανάσταση του Χριστού, καθώς το αλεύρι ζυντανεύει και μεταμορφώνεται σε ψωμί. Το σχήμα των πασχαλινών ψωμιών ποικίλει ανάλογα με τις τοπικές παραδόσεις. Το πιο γνωστό είναι τα φυσικά η πλεξούδα, με ή χωρίς κόκκινο αυγό. Οι πλεξούδες και οι κόμποι προέρχονται από τους ειδωλολατρικούς χρόνους ως σύμβολα για την απομάκρυνση των κακών πνευμάτων.

Τη **M. Παρασκευή** που είναι ημέρα πένθους, ο λαός ζει με μεγάλη κατάνυξη το θείο δράμα. Κανείς δεν έστρωνε το κρεβάτι του πριν την εκκλησία, ώστε να μη στρωθεί κρεβάτι, πριν στρωθεί το κρεβάτι του Χριστού.

Δεν έκανε να καρφώσουν τίποτε, ούτε να βγάλουν αίμα. Δεν έμπαζαν νερό στο σπίτι, ή, αν είχαν το έχουν την επόμενη μέρα. Δεν έκανε να ανάψουν φωτιά, ούτε μαγείρευαν, ούτε γενικά έκαναν δουλειές. Το πρωί, αφού προσκυνούσαν τον Εσταυρωμένο, έπιναν ξύδι. Αφού τελείωνε η λειτουργία γύριζαν σπίτι και τότε έστρωναν τα κρεβάτια τους. Επίσης πήγαιναν στα νεκροταφεία για να ανάψουν τα καντήλια και να λιβανίσουν. Έμεναν όλη μέρα νηστικοί και το βράδυ μόνο έτρωγαν αντίδωρο. Δεν έτρωγαν γλυκά για την αγάπη του Χριστού που Τον πότισαν ξύδι. Ταχινόσουπα, μαρούλι με ξύδι, ή φακές με ξύδι είναι τα συνήθη φαγητά. Κανείς δεν έπρεπε να πιάσει στα χέρια του σφυρί ή βελόνι, γιατί θεωρείται μεγάλη αμαρτία. Οι κοπέλες στολίζουν τον Επιτάφιο με άνθη της άνοιξης: βιολέτες, μενεχέδες, τριαντάφυλλα, γαρίφαλα, και λεμονανθοί... Όλα τα λουλούδια πλέκονται σε στεφάνια και γιρλάντες κι ο Επιτάφιος γίνεται όλος μια κορόνα από άνθη, ενώ ψέλνουν το μοιρολόι της Παναγιάς. Όλοι προσκυνάνε τον Επιτάφιο και οι γυναίκες και τα παιδιά, "για να τους πιάσει η χάρη" περνάνε από κάτω. Το βράδυ γίνεται ο Εσπερινός και η Περιφορά του Επιταφίου. Σ' όλη τη διαδρομή οι πιστοί ραίνουν τον Επιτάφιο με λουλούδια και αρώματα κρατώντας αναμμένα κεριά. Στη

Μαραθόπολη αφού έχει προηγηθεί η τελετή της Αποκαθήλωσης, η περιφορά του Επιταφίου φτάνει στο λιμανάκι όπου ο ανθοστοιχμένος Επιτάφιος τοποθετείται σε κατίκι και περιπλέει στα νερά της ακτής της Μαραθόπολης, ενώ οι καμπάνες χτυπούν πένθιμα και τα βεγγαλικά, τα φαναράκια και τα αερόστατα που φτιάχνουν νέοι και νέες, φωτίζουν την ατμόσφαιρα.

Στην Αχαΐα, τη **Μ. Παρασκευή**, οι πρωτοστέφανες Μαρίες παίρνουν από τον Επιτάφιο ένα οποιοδήποτε λουλούδι και λένε τα εξής λόγια πολύ σιωπηλά: "Θέλω να είναι τυχερό το λουλούδι αυτό για τον/την (όνομα ανύπαντρου κοριτσιού ή αγοριού)". Έπειτα το τοποθετούν μπροστά από ένα εικόνισμα και αν το λουλούδι δε μαραθεί

μέχρι τις 15 ημέρες, τότε το όνομα που μελετήθηκε θα αρραβωνιαστεί ή θα παντρευτεί σύντομα.

Το **Μ. Σάββατο** το πρωί, φύλλα δάφνης σκορπίζονται στο δάπεδο των εκκλησιών συμβολίζοντας τη δόξα και τη νίκη του Χριστού πάνω στο θάνατο. Στις 12:00 το βράδυ, ο ιερέας δίνει το Άγιο Φως στους πιστούς και ψάλλει το "Χριστός Ανέστη!" και απαντώντας "Αληθώς Ανέστη ο Κύριος!". Σε πολλές περιοχές η νύχτα γίνεται μέρα από τα βεγγαλικά. Στην **Κυπαρισσία** κάθε χρόνο αναβιώνει στην Πάνω Πόλη το έθιμο του γλόμπου που ξεκίνησε το 1950 και γινόταν κάθε χρόνο το Μ. Σάββατο πριν την Ανάσταση. Έφτιαχναν στεφάνια από καλάμι. Έπαιρναν λαδόκολλες και τις τύλιγαν γύρω από τα στεφάνια. Τις κολλούσαν με μία κόλλα από νερό και αλεύρι ώστε να σχηματιστεί ένας κύλινδρος, ο γλόμπος. Στο επάνω μέρος πρόσθεταν έναν κώνο για να κλείσει ο γλόμπος. Αναβαν φωτιά με χλωρά φύλλα ώστε να βγάζει μόνο καπνό και γέμιζαν το γλόμπο στο εσωτερικό του. Όταν γέμιζε καπνό άναβαν το στούπι στο κάτω μέρος της βάσης το οποίο κρατιόταν από το σταυρό που είχαν σχηματίσει στο κέντρο του κύλινδρου. Αφησαν το γλόμπο σαν ένα αερόστατο και σηκωνόταν στον αέρα.

Τους γλόμπους τους πετούσαν από το κάστρο ή από άλλα μέρη της Πάνω Πόλης.

Όσο πιο μεγάλο είναι το στούπι τόσο πιο ψηλά ανεβαίνει ο γλόμπος. Ο γλόμπος δημιουργεί μια μαγική ατμόσφαιρα καθώς φωτίζει το νυχτερινό ουρανό.

Μετά την Ανάσταση όλοι οι πιστοί φροντίζουν να πάρουν στα σπίτια τους τη λαμπάδα με το Άγιο Φως και πριν μπουν στο σπίτι κάνουν το σημάδι του σταυρού με τον καπνό του κεριού πάνω στην πόρτα, ανάβουν το καντήλι που έχουν στα εικονίσματα του σπιτιού και φροντίζουν να το κρατούν αναμμένο όλον το χρόνο, για να φέρουν την ευλογία στο σπίτι τους. Σε πολλές περιοχές με το αναστάσιμο φως κάινε λίγο τα δέντρα που δεν καρπίζουν, τους ρουφίζουν τα ζωντανά που δε

γεννάνε και το λαμπροκέρι το φυλάνε για το ξεμάτισμα, τις αρρώστιες, το χαλάζι, τις τρικυμίες.

Τελειώνει η νηστεία της Σαρακοστής και το τραπέζι στρώνεται: μαγειρίτσα, σαλάτα με σαρδέλες, γαλατόπιτα, τυρόπιτα, ψητό της κατσαρόλας. "Με τ' αυγά να τ' ανοιξω" έλεγαν, έτρωγαν το αυγό τους και ξεκίναγαν το φαγητό. Σε μερικά μέρη τρεις μέρες δε σήκωναν το τραπέζι και τα ψίχουλα τα έριχναν στα αμπέλια για να έχουν πολύ καρπό.

Την Κυριακή του Πάσχα γιορτάζεται η Ανάσταση. Το πρωί της Κυριακής συνβλίζεται στις περισσότερες περιοχές της χώρας ο οβελίας. Σε άλλες πάλι, το κρέας για το πασχαλινό τραπέζι, αρνί ή κατσίκι κατά περίπτωση, ψήνεται στο φούρνο.

Μέσα σε εορταστική ατμόσφαιρα ακολουθεί πλούσιο γεύμα και το γλέντι διαρκεί συνήθως μέχρι το βράδυ.

Ένα έθιμο του Πάσχα που έρχεται από τα αρχαία χρόνια, πριν από τη γέννηση του Χριστού, είναι το διάβασμα της "κουτάλας" του αρνιού που λεγόταν παλιά ότι μπορεί να προβλέψει το μέλλον.

Στη **Μαραθόπολη** στις 6 το απόγευμα τελείται η Ακολούθια της Αγάπης και διδούνται κουλούρια και αυγά στους πιστούς, οι οποίοι ψάλλουν με τον ιερέα και ανταλλάσσουν αναστάσιμες ευχές.

Στο Καλό Νερό και στη Μαραθόπολη το απόγευμα καίγεται το ομοίωμα του Ιούδα. Κάθε χρόνο μαζεύεται πολύς κόδιμος για να παρακολουθήσει την τιμωρία του προδότη Ιούδα.

Στο Καλό Νερό η διαδικασία είναι η εξής: Από Μ. Πέμπτη ξεκινούν, ντύνοντας το ομοίωμα του Ιούδα με ρούχα γεμισμένα με όχυρο (τα μέλη του εμπορικού συλλόγου Καλού Νερού) και τη Μ. Παρασκευή όλα είναι έτοιμα. Την Κυριακή το απόγευμα κρεμιέται το ομοίωμα στην παραλία, μπροστά στην Αγια-Σωτήρα και άνθρωποι περιφέρονται γύρω γύρω σαν να τον απειλούν και τον χλευάζουν. Με δάδα βάζουν φωτιά και κάινε τον Ιούδα. Έτσι επέρχεται η παραδειγματική τιμωρία του φιλάργυρου προδότη. Στο τέλος προσφέρονται γλυκά, αναψυκτικά και φαγητό.

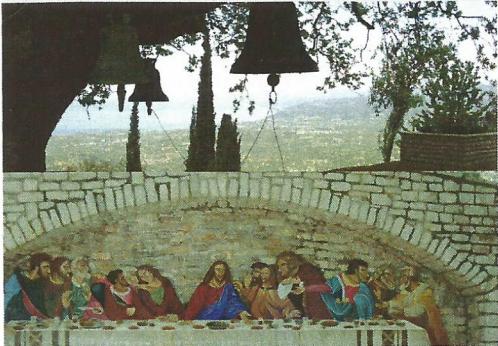
Το έθιμο αυτό συμβολίζει το τέλος της κάθαρσης της Μεγάλης Εβδομάδας.

Οι κάτοικοι της Λευκάδας πιστεύουν ότι η συκιά, το δέντρο από το οποίο είχε κρεμαστεί ο Ιούδας, "έχει ίσκιο βαρύ και όποιος κοιμηθεί από κάτω, πεθαίνετ". Η δεύτερη εβδομάδα του Πάσχα ονομάζεται **Λαμπροβδομάδα** και όλες οι μέρες της θεωρούνται μέρες χαράς και διασκέδασης (Διακαίνησμες).

Γιώργος Γαλάνης, Διονύσης Βωβός Γ' τάξη
Χρήστος Γιαννόπουλος, Γιάννης Βλάχος, Δημήτρης
Αντωνόπουλος, Δημήτρα Βλάχου, Ραφαέλα Θανάσουλα
Δήμητρα Μηταρμπαρούτη - Δ' τάξη

Τρία γνωστά μοναστήρια της Τριφυλίας

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΤΣΙΜΙΚΑΔΑΣ (Ανδρών)

Το Μοναστήρι της Παναγίας της Κατσιμικάδας (αφιερωμένο στη μνήμη της Γέννησης της Θεοτόκου) είναι ένας χώρος ειδύλλιας, με μοναδική φυσική ομορφιά, που σε τραβάει κοντά του σαν μαγνήτης και θέλεις ν' ανεβείς για να προσκυνήσεις τη χάρη της. Το μοναστήρι της Παναγίας Κατσιμικάδας ανήκει στο χωριό Μουριατάδα

του Δήμου Τριφυλίας χτισμένο στο βουνό Αιγάλεω ή Ψυχρό σε υψόμετρο 650μ. κι έχει θέα το Ιόνιο πέλαγος.

Ο θρύλος για την ανεύρεση της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας της Κατσιμικάδας και για την ονομασία της έχει ως εξής: Κάποτε, στα παλιά τα χρόνια, στην περιοχή που σήμερα είναι χτισμένο το Μοναστήρι, έβοσκαν κοπάδια από γίδια. Μια κατσικάδα (θηλυκό κατσίκι) έκοβε απ' το υπόλουπο κοπάδι, χωνόταν στη βατούλιά, όπου υπήρχε η πηγή, για να πιει νερό και βέλαζε. Αυτό έγινε πολλές φορές, οπότε ο τσοπάνης υποψιάστηκε πως κάτι συμβαίνει. Μπήκε μαζί με άλλους τσοπάνηδες στη βατούλιά και είδαν την κατσικάδα να βελάζει μπροστά στη μισοχωμένη εικόνα της Παναγίας. Έτσι βρήκαν την εικόνα. Σύμφωνα με μια άλλη εκδοχή, η κατσικάδα

έκοβε απ' το κοπάδι, πήγαινε στην πηγή που μόνη την είχε ανακαλύψει και γύριζε πάλι στο κοπάδι με βρεγμένο το μούσι της. Την παρακολούθησε από κοντά ο τσοπάνης, μπήκε και αυτός στην πηγή, που δεν την ήξερε ως τότε, και βρίσκοντας την πηγή, επικαλέσθηκε τη βοήθεια και άλλων τσοπάνηδων, για να τη σκάψει και να τη διευρύνει. Έτσι βρέθηκε η εικόνα της Παναγίας.

Η γιορτή της Παναγίας γιορτάζοταν κάθε χρόνο πανηγυρικά και οι προσκυνητές συνέρρεαν από το βράδυ και διανυκτέρευαν στη Μονή. Αυτό γίνεται μέχρι και σήμερα. Ακόμα, χωρίς διακοπή, στο Μοναστήρι γίνεται λειτουργία την τρίτη μέρα του Πάσχα, με συμμετοχή πολλών πιστών.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΝΗΣΟΥ ΠΡΩΤΗΣ (Ανδρών)

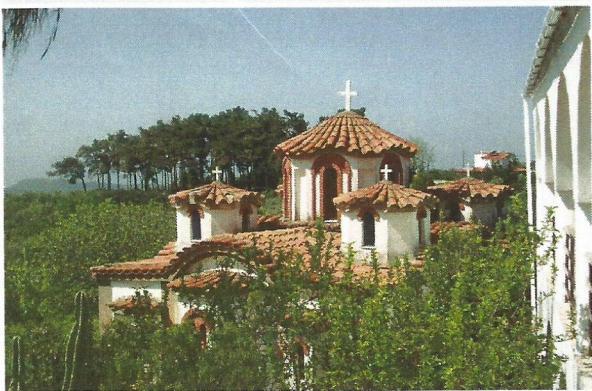
Βόρεια της παραλίας Βουρλιά ο επισκέπτης συναντά έναν ακόμη ήσυχο όρμο που χρησιμεύει σαν λιμανάκι για τους επισκέπτες της Πρώτης και ειδικότερα για τους επισκέπτες της Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Γοργοπηγής, η οποία και διακρίνεται από την πλαγιά του λόφου.

Το όνομα αυτό το πήρε από την ομώνυμη εικόνα του 1832 που βρέθηκε στα βράχια του νησιού το 1984 στο σημείο που σήμερα υπάρχει ένα μικρό εκκλησάκι. Η δίκλιτη εκκλησία του μοναστηριού είναι αφιερωμένη στην ανακομιδή των λειψάνων του Αγίου Στεφάνου και στην απόδοση της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Το μοναστήρι εορτάζει στις 23 Αυγούστου και στις 24 Σεπτεμβρίου με πλήθος επισκεπτών να έρχονται για να τιμήσουν την ημέρα που βρέθηκε η εικόνα.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ (Γυναικών)

Το μοναστήρι ξεκινάει την πορεία του γύρω στα 1920 μετά από μια σειρά εντυπωσιακών οραμάτων που είχε βιώσει ήδη από τα δεκατέσσερα της χρόνια η Φωτεινή Στασινοπόδου.

Κάποια μέρα και ενώ βρισκόταν στο χτήμα της στην περιοχή της Τσούκας είδε ξαφνικά μπροστά της κάποιον άντρα. Ξαφνιάστηκε γιατί δεν περίμενε να δει κάποιον σε αυτό το σημείο και εκείνη μάλιστα την ώρα. Χωρίς να χάσει το θάρρος της τον ρωτά:

-Ποιος είσαι;

-Είμαι ο Πρόδρομος Ιωάννης ο Βαπτιστής. Εσύ παιδί μου θα γίνεις μοναχή και θα χτίσεις την Εκκλησία μου! είπε και εξαφανίστηκε.

Η δεκατετράχρονη Φωτεινή με ανάμεικτα

συναισθήματα τρόμου και χαράς έτρεξε αμέσως να το πει στην μητέρα της. Από την ημέρα εκείνη το μωαλό της γύριζε συνέχεια γύρω από αυτήν τη σκέψη. Όμως δεν ήξερε τίποτα γι' αυτόν το δρόμο. Πούθε μα γινόταν μοναχή; Πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό; Αμέσως τρέχει στον Παπαγιώρη τον Τσώλη που ήταν τότε ο εφημέριος του χωριού, του εξομολογήθηκε το όραμα και τις σκέψεις της και αυτός τη συμβούλεψε να πάει στην Κυπαρισσία να ρωτήσει τον δεσπότη που ήταν τότε ο Γαβριήλ. Ο δεσπότης της είπε να παραμείνει στο χωριό και αν είναι από το Θεό να γίνει μοναχή ο Πρόδρομος θα της δείξει το δρόμο. Η Φωτεινή επέστρεψε και συνέχισε τη ζωή της στο χωριό, όμως ακόμα ένα όραμα ήρθε να την ζεστάνει ακόμα πιο πολύ σε αυτή της την απόφαση. Ήταν στο χτήμα της πάλι, και ακούει μια φωνή να της λέει: Θα μείνεις στο χωριό σου και θα φτιάξεις την εκκλησία του Προδρόμου γιατί εκεί έχει ο Προφήτης τον θρόνο του.

Τις επόμενες ημέρες έφτασε στο χωριό ο μητροπολίτης Γαβριήλ για να λειτουργήσει. Η Φωτεινή του διηγήθηκε το όραμά της και ο δεσπότης της απάντησε: Θα μείνεις στο χωριό σου και θα φτιάξεις μοναστήρι στο όνομα της Τιμίου Προδρόμου. Κάλεσε τους γερόντους του χωριού και τους ρώτησε αν ξέρουν αν υπήρχε στο χωριό παλιά εκκλησία αφιερωμένη στον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο. Αυτοί του απάντησαν ότι βρισκόταν περίπου εκεί που σήμερα είναι το μοναστήρι. Γιορίζει προς την Φωτεινή και της λέει: Βλέπεις ποια εκκλησία σου ζήτησε να φτιάξεις; Έτσι κι έγινε.

Μετά από μέρες μάλιστα, της δίνει εντολή να φορέσει τα ράσα ως δόκιμη μοναχή.

Σήμερα το μοναστήρι αριθμεί τρεις μοναχές. Οι κύριες ασχολίες τους εκτός από τα μοναχικά τους είναι αγροτικές και λίγα ζώα για τις ανάγκες τους. Οι επισκέπτες του δεν είναι πολλοί, αλλά για όσους έχουν την τόχη να βρεθούν εκεί αισθάνονται μια πνευματική ανάταση και μια ψυχική ηρεμία που στις μέρες μας πια δεν την βρίσκουμε εύκολα.

Κωνσταντίνος Θεοδωρόπουλος - Δήμητρα Μπαμπαρούτη - Κατερίνα Κανναβού - Δ' τάξη

21 Μάρτη: Παγκόσμια ημέρα κατά του ρατσισμού και των διακρίσεων

21 Μαρτίου: Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης

21 Μαρτίου: Εαρινή Ισημερία

ΣΑΛΗΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑΚΗΣ

Η ιστορία ενός ανθρώπου που συνδυάζει όμορφα όλα τα παραπάνω και φέρνει την άνοιξη στην καρδιά μας...

H συγκλονιστική του ιστορία παράδειγμα για όλους μας! Ή ζώη του μοιάζει σαν παραμύθι: Γνωστός με το ελληνικό όνομα Χελιδόνης, ή Χελιδονάκης προφανώς επειδή η ψυχή του ήταν λευκή σαν πουλιού και η εμφάνισή του μαύρη σαν του χελιδονιού. Ο Σαλής ήταν μια από τις γνωστότερες φυσιογνωμίες της πόλης των Χανίων τον περασμένο αιώνα. Ήταν απόγονος μαύρων εργατών ή χαλικούτηδων από την εποχή της

Αιγυπτιοκρατίας στην Κρήτη, καταγόμενος από το Σουδάν, ο οποίος δε θέλησε να εγκαταλείψει τα Χανιά κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών το 1922 και έτοι παρέμεινε στην πόλη, όπου έγινε ευρέως γνωστός για την εργατικότητα, την εγκαρδιότητα και την καλοψυχία του. Εργαζόταν από μικρό παιδί στην μπλε βάρκα του προέδρου των βαρκάρηδων των Χανίων Σταύρου Τσιριγωτάκη και χάρη στη δύναμη και την ταχύτητα του νεαρού μουσουλμάνου, πάντα η βάρκα του Τσιριγωτάκη ήταν πρώτη στο ξεφόρτωμα επιβατών και αποσκευών, καθώς εκείνη την εποχή το λιμάνι των Χανίων ήταν αβαθές και ακατάλληλο για τον ελιμενισμό πλοιών. Τις αποσκευές τις ξεφόρτωναν σε μασούνες μέχρι την ακτή και τους επιβάτες οι βάρκες, ανταγωνιζόμενες για την μεγαλύτερη ταχύτητα και καλύτερη εξοπλιστική. Ο Σαλής ήταν πολύ δυνατός και γρήγορος και έτοι πάντα η βάρκα που κουμάνταρε ήταν πρώτη και έτοι κατέληξε να κάνει το βαρκάρη για πάρα πολλά χρόνια και ταυτόχρονα έγινε μια από τις πιο αναγνωρίσιμες και συμπαθητικές φυσιογνωμίες των Χανίων. Το πόσο αγαπούσε την Ελλάδα και τα Χανιά, αποδεικνύεται από την άρνησή του να αποχωρήσει το 1922 από την Κρήτη μαζί με τους άλλους μουσουλμάνους κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών, παίρνοντας μάλιστα και την αγγλική υπηκοότητα για να μπορέσει να παραμείνει στην Ελλάδα, κάτι το οποίο του δημιουργήσε

προβλήματα κατά τη γερμανική κατοχή. Μαζί με την Αμπλά, άλλη μια καλόκαρδη μουσουλμάνα ήταν από τους καλύτερους και πιο όμορφους χαρακτήρες των Χανίων, πάντα χαμογελαστοί, γενναιόδωροι και έτοιμοι να βοηθήσουν τους ανήμπορους και άπορους συνανθρώπους τους. Κάθε φορά που πληρωνόταν ετοιμάζεις τοάντες με τρόφιμα και τα έστελνε σε φτωχές πολύτεκνες οικογένειες ανώνυμα. Κάποτε κέρδισε τον πρώτο αριθμό του λαχείου, αλλά και πάλι μοίρασε το ποσό που κέρδισε σε 2 νεαρές γυναίκες που ήθελαν να παντρευτούν για να φτιάξουν την προίκα τους ανώνυμακα πάλι. Όταν όμως ο Σαλής γέρασε και έχασε τη δύναμή του, σταμάτησε να δουλεύει στη βάρκα κι αναγκάστηκε να πουλήσει το σπίτι του στο Κούμ Καπί για να μπορέσει να επιβιώσει. Σημειώτεον ότι επί Αραβοκρατίας στην Κρήτη στην παραλιακή συνοικία των Χανίων Κούμ Καπί, κατοικούσαν οι Άραβες και μαύροι χαμάληδες των Χανίων οι Χαλικούτηδες. Πολλοί Χανιώτες βλέποντας ότι ο Σαλής έμεινε στην ψάθα κινητοποιήθηκαν για να του ανταποδώσουν τα όσα καλά είχε κάνει για αυτούς τόσα χρόνια. Αρχικά χάρη στις ενέργειες του τυπογράφου, συγγραφέα και ποιητή Γεώργιου Γεωρβασάκη, έγινε Έλληνας πολίτης έστω και αργά, παίρνοντας μια μικρή σύνταξη από το ΙΚΑ. Ακόμα και τότε όμως, ο Σαλής αποδεικνύοντας τη φιλευτσπλαχνία και μεγαλοψυχία του, χάριζε μεγάλο μέρος της σύνταξής του σε ανθρώπους που πίστευε ότι τη χρειάζονταν περισσότερο. Πέθανε στις 29 Φεβρουαρίου 1967 στο δωμάτιο του επί της οδού Θεοτοκοπούλου την ώρα που κοιμάταν. Όταν πέθανε υπήρχε πρόβλημα για τον τόπο ταφής του, αφού λόγω του μουσουλμανικού θρησκεύματος δεν μπορούσε να ταφεί σε χριστιανικό νεκροταφείο. Αρχικά τον είχαν θάψει σε ένα χωράφι στην παλιά τούρκικη συνοικία Μερτζαλίκια, αλλά λόγω του ότι ήταν πολύ αγαπητός στους Χανιώτες, ετάφη στο χριστιανικό κοιμητήριο του Αγίου Λουκά στην οδό Αναπαύσεως με δικά τους έξοδα. Σήμερα είναι θαμμένος στο νεκροταφείο του Αγίου Λουκά στα Χανιά και πάνω στη μαρμάρινη πλάκα είναι γραμμένοι οι στίχοι του ποιητή και φίλου του Γεώργιου Γεωρβασάκη που λένε: Ας ήσουν μαύρος...
Ας μην ήσουν χριστιανός...
Ας ήταν μαύρη η μορφή σου...
Μ' από το χιόνι πιο λευκή ήτανε η ψυχή σου.

Παναγιώτα Ζαχαροπούλου Δ' τάξη

Σοφά λόγια για τον ρατσισμό και τη διαφορετικότητα.

- Ρατσιστής δε γεννιέσαι... Γίνεσαι. (Άγγωστος)
- Να μισείς τον άνθρωπο για την καταγωγή του είναι ρατσισμός. Και ν" αγαπάς άνθρωπο για την καταγωγή του είναι επίσης ρατσισμός. (Άγγωστος)
- Ρατσισμός είναι ο συνομπισμός των φτωχών. Άρον Ρ.
- Ρατσισμός... το μέγιστο μίσος για τον ελάχιστο λόγο Χέσσελ Α.
- Αν ο Χριστός σας είναι Εβραίος, το αυτοκίνητό σας iαπωνικό, η πίτσα που τρώτε ιταλική, η δημοκρατία σας ελληνική, οι αριθμοί σας αραβικοί, τα γράμματά σας λατινικά, τότε γιατί ο γείτονάς σας είναι ξένος; (Διαφημιστική εκστρατεία Γερμανών αστυνομικών για να κάμψουν το ρατσιστικό μένος των ακροδεξιών).

Δρ. Στράτος Θεοδοσίου

Πρόεδρος Ένωσης Ελλήνων Φυσικών

**Αναπληρωτής καθηγητής
Αστροφυσικής - Αστρονομίας και Μηχανικής**

Κε Θεοδοσίου,

Συμπληρώνετε όπως εσείς θέλετε:

1. Σαν μαθητής ήμουν πολύ καλός. Πάντα μέσα στους τρεις πρώτους.
2. Το αγαπημένο μου μάθημα ήταν...
- Δύο ήταν τα αγαπημένα μου μάθηματα: τα Μαθηματικά και η Ιστορία.
3. Το χειρότερό μου μάθημα ήταν μια "Μαθηματική" (;) γεωγραφία (έτοι την έλεγαν) στην Α' Λυκείου. Δεν κατάλαβα ποτέ το περιεχόμενό της.
4. Το αγαπημένο μου παιχνίδι ήταν το κυνηγητό.
5. Η αγαπημένη μου ομάδα ήταν τα τσικό του Αιγάλεω, όπου για ένα φεγγάρι έπαιζα.
6. Το αγαπημένο μου βιβλίο είναι μια "Ελληνική Μυθολογία", που μου είχε χαρίσει, όταν ήμουν στο Δημοτικό, ο πατέρας μου και τη

1. Πότε και πού αποφασίσατε να γίνετε αστροφυσικός;

Δώδεκα ετών, πρόσκοπος, όταν άκουσα έναν χαρισματικό αστρονόμο σε μια διάλεξή του στο Προσκοπείο μας για τα αστρα, τους αστερισμούς και τους γαλαξίες.

2. Ποιο είναι το αγαπημένο σας αστέρι και γιατί;

Το αγαπημένο μου αστέρι είναι ένας ολόκληρος αστερισμός! Ο αστερισμός του Ωρίωνα. Και έχω γράψει τους στίχους (δίπλα) για αυτή την όμορφη γωνιά των αστεριών.

3. Υπάρχει περίπτωση σύγκρουσης της γης με κάποιον αστεροειδή, μετεωρίτη ή κομήτη και πώς θα μπορούσαμε να την αποφύγουμε;

• Περίπου 2.000 αστεροειδείς και κομήτες πλησιάζουν πάρα πολύ κοντά στη Γη -ενίστε επικίνδυνα- με τροχιές οι οποίες γενικά είναι γνωστές στους ειδικούς επιστήμονες. Το βέβαιο, όμως, είναι ότι συχνά κάποια από αυτά τα ουράνια σώματα εισβάλλουν αιφνίδια από το κοσμικό σκοτάδι ακολουθώντας τροχιές που μπορεί να συμπέσουν με την προαιώνια πορεία του πλανήτη μας με καταστροφικά αποτέλεσματα. Η πιθανότητα, στη χειρότερη περίπτωση, να χτυπήσει τη Γη μας ένας αστεροειδής είναι μία στις 30.000, καθόλου, ευκαταφρόνητη! Εάν ένας αστεροειδής πέσει σε μια κατοικημένη περιοχή οι καταστροφές θα είναι ανυπολόγιστες, ενώ είναι πολύ πιθανόν να σκοτώθουν δισεκατομμύρια άνθρωποι!

- Αν εντοπιστεί ένα επικίνδυνο, για τη Γη, ουράνιο σώμα, οι ειδικοί επιστήμονες μπορούν να δώσουν:
- 1. Είτε εντολή βομβαρδισμού και ολικής διάλυσής του -αλλά προσοχή!, τα κομμάτια του μπορεί να είναι επικίνδυνα για τη Γη- ή και το πιο πιθανό και λογικό:
- 2. Να εκτρέψουν κατάλληλα την τροχιά του, ώστε να χάσει το "ραντεβού" του με τη Γη.

4. Με αφορμή την πρόσφατη έκλειψη ήλιου, μπορείτε να μας δώσετε πληροφορίες γιατί πρέπει να αποφεύγουμε την έκθεση στον ήλιο κατά τον διάρκεια του φαινομένου;

Στη Γη, στους τόπους εκείνους απ' όπου περνά η σκιά της Σελήνης, επειδή κρύβεται ο ήλιακός δίσκος:

α. Πέφτει η θερμοκρασία του αέρα.

β. Αυξάνει η υγρασία.

γ. Κάποιες φορές αναπτύσσεται ένας απότομος άνεμος.

δ. Σε μεγάλες επιφάνειες εμφανίζονται κυματοειδείς σκιές.

ε. Η σκιά της Σελήνης φαίνεται σαν μια τεράστια στήλη καπνού που κινείται με ταχύτητα ίση περίπου με 1 Km/sec. στ. Τα σύννεφα - αν υπάρχουν- αρχικά ιριδίζουν και στην ολική έκλειψη παίρνουν ένα χαλκοπράσινο χρώμα.

ζ. Τα λευκά σύννεφα γίνονται κατάμαυρα, και

η. επιτρέπονται τα ζώα.

Φυσικά, κατά τη διάρκεια μιας ήλιακής έκλειψης, όταν η φωτόσφαιρα καλύπτεται από τον δίσκο της Σελήνης, οι παρατηρητές είχαν - και έχουν - την ευκαιρία να παρατηρήσουν τη χρωμόσφαιρα και το στέμμα, δύο στιβάδες της ατμόσφαιρας του Ήλιου, οι οποίες δεν παρατηρούνται σε κανονικές συνθήκες, επειδή είναι πολύ πιο αμυδρές από τη φωτόσφαιρα.

Ωστόσο, επειδή ο Ήλιος "σκοτεινίάζει" δε σημαίνει ότι δεν ακτινοβολεί. Γι' αυτό δεν πρέπει ποτέ να παρατηρούμε την έκλειψη με γυμνά μάτια, ούτε με απλά γυαλιά ήλιου, αλλά μόνο με ειδικά γυαλιά με τα κατάλληλα φίλτρα, που είναι φτηνά και κυκλοφορούν στο εμπόριο,

διαβάζω ακόμα.

7. Το αγαπημένο μου τραγούδι είναι: "Dance me to the end of I Love" του Λέοναρντ Κοέν.

8. Η αγαπημένη μου ταινία είναι: "Τρεις μέρες του Κόνδορα" του Σίντνεϊ Πόλακ με πρωταγωνιστή τον Ρόμπερτ Ρέντφορντ.

9. Το αγαπημένο μου χρώμα είναι το γαλάζιο.

10. Το αγαπημένο μου φαγητό είναι τα "συμρνέικα σουτζουκάκια".

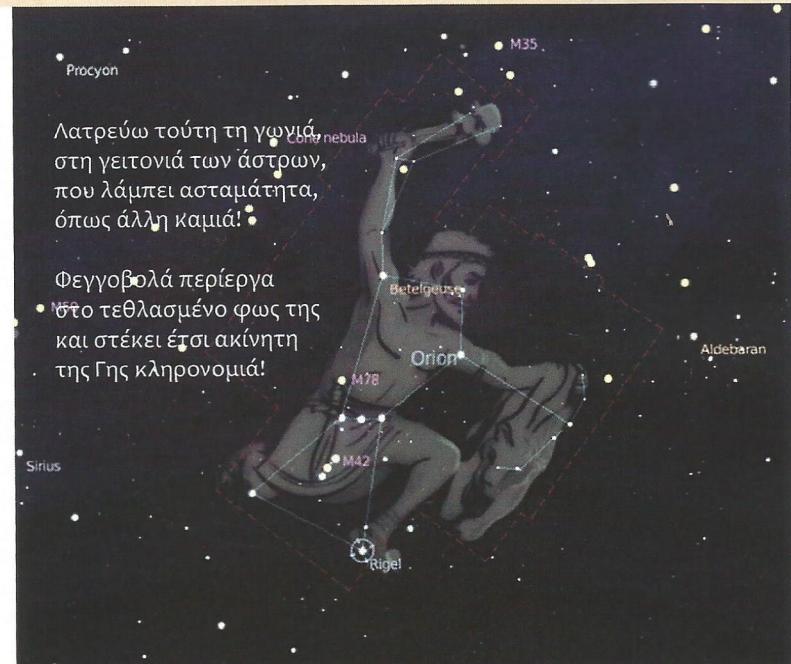
11. Ο αγαπημένος μου παιδικός ήρωας ήταν ο Γιώργος Θαλάσσης από τον Μικρό ήρωα.

12. Γράφω 5 επίθετα που με χαρακτηρίζουν...

Επιμελής, μελετηρός, προσεκτικός, φιλικός και γενναιόδωρος προς τους ανθρώπους.

13. Ευτυχία για μένα είναι: "Να κάνεις τα καλύτερα για τους άλλους"

14. Η αγαπημένη μου φράση είναι: «Υγιαίνετε!»

5. Σε τι μας έχουν βοηθήσει οι διαστημικές αποστολές;

Η φύση του ανθρώπου τον "σπρώχνει" συνεχώς έξω από τα δεσμά του μικρού πλανήτη μας. Φυσικά, η τεχνολογία που αναπτύχθηκε από τις διαστημικές αποστολές βοήθησε πάρα πολύ την ανάπτυξη αντίστοιχης τεχνολογίας και στη γη. Μάθαμε για τις ρουκέτες και για τη λειτουργία των πυραυλοκινητήρων. Ανακαλύψαμε συστήματα αυτόματης κατεύθυνσης στην Αεροναυτική. Πράγματα που ήδη χρησιμοποιούνται στα αεροπλάνα και στα ελικόπτερα για όλο μεγαλύτερες και ασφαλέστερες ταχύτητες. Και βέβαια, αναπτύχθηκαν οι μετεωρολογικοί δορυφόροι με έγκαιρη και ασφαλή πρόβλεψη για τον καιρό. Χρησιμότατες πληροφορίες για τους γεωργούς, τους κτηνοτρόφους, τους ναυτικούς και όχι μόνο. Δορυφόροι γεωφυσικών μελετών και ανίχνευσης πλουτοπαραγωγικών πηγών. Δορυφόροι τηλεπικοινωνιακοί για "διεθνή" τηλεόραση, για κινητά τηλέφωνα, για το διαδίκτυο κ.ά. Δορυφόροι αστρονομικών παρατηρήσεων και δορυφόροι στην υπηρεσία της Αρχαιολογίας (για να μην αναφέρω τους δορυφόρους για στρατιωτικούς σκοπούς). Το διάστημα είναι γεγονός ότι μας προσφέρει καλύτερα φάρμακα, καλύτερη τεχνολογία σε ρομποτικά μέλη για πάσχοντες ανθρώπους κ.ά. Βεβαίως έτοι αναπτύσσεται και η γεωπλασία σε άλλους πλανήτες, όπως ο Άρης, αλλά και προγράμματα για διαστημικές αποικίες, που αποτελούν το μέλλον της ανθρωπινής ζωής: "Αν οι άνθρωποι σταματήσουν να ονειρεύονται και να πραγματοποιούν τα διαστημικά ταξίδια, η ιστορία του ανθρώπουν γένους θα έχει φτάσει στο τέλος της".

6. Τι είναι τα περιταστέρια;

Παρατηρώντας προσεκτικά τον γύρω μας

μεσοπλανητικό χώρο εύκολα θα εντοπίσουμε την ώπαρξη ενός πλήθους πέτρινων ή μεταλλικής υφής σωμάτων, που τα ονομάζουμε μετέωρα. Μέρος από τα μικρά σώματα αυτά -συνολικής ημερήσιας μάζας 100 τόνων περίπου- εισέρχεται με ταχύτητες 20-70 km/sec στην ατμόσφαιρα της Γης, όπου λόγω των αναπτυσσόμενων τριβών θερμαίνονται και τελικά καίγονται σχηματίζοντας στιγμιαίες φωτεινές τοξοειδείς τροχιές στον σκοτεινό νυχτερινό ουρανό.

Ανάλογα με τη μάζα τους τα μετέωρα που περνούν τα όρια της γήινης ατμόσφαιρας διακρίνονται σε διάττοντες και σε βολίδες. Οι διάττοντες είναι γενικά πολυπληθείς με σχετικά ευθύγραμμες τροχιές. Το χαρακτηριστικό τους είναι η πολύ μικρή μάζα τους -σχεδόν δέκατα του γραμμαρίου- και έτσι, λόγω των τριβών, εξαπλίζονται σχεδόν αμέσως πριν ακόμα φτάσουν στα κατώτατα στρώματα της γήινης ατμόσφαιρας. Ο διάττοντας είναι το ουράνιο σώμα που εννοεί η λαϊκή διξασία όταν μιλά για το "άστρο" που πέφτει (περφάστερο) και λέγεται πως αν προλάβει κάποιος να κάνει μια ευχή τρεις φορές αυτή θα εκπληρωθεί. Ο διάττοντας, το φωτεινό περφάστερο, θα διασχίσει ταχύτατα τον ουρανό και για 1-2 δευτερόλεπτα οι άνθρωποι διακρίνουν μια έντονη φωτεινή λάμψη.

Αντίθετα με τους μικρής μάζας διάττοντες, οι βολίδες, τα "βολιδάστερα" όπως λέμε, έχουν πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις, έτσι ώστε μετά την κάυση των εξωτερικών τους στρωμάτων, ένα μέρος τους -το οποίο πια ονομάζουμε μετεωρίτη- να φθάνει μέχρι την επιφάνεια της Γης.

Οι μετεωρίτες συνήθως ονομάζονται αερόλιθοι, μολονότι δεν είναι πάντοτε πέτρινης υφής. Εννοείται ότι οι τροχιές των βολίδων είναι πολύ πιο θεαματικές από τις αντίστοιχες των διαττόντων και διαρκούν

πολύ περισσότερο.

7. Εσείς κάνετε ευχές όταν πέφτουν;

Υποθετικά τι ευχή θα κάνατε;

Πάντα κάνω ευχή. Γιατί κρατώ την παράδοση... Συνήθως οι ευχές μου αναφέρονται στη συνολική υγεία της οικογένειάς μας και καλή πρόοδο σε όλους μας.

8. Τι θα λέγατε σε ένα παιδί που θέλει να γίνει αστροφυσικός;

Θα τον συμβούλευα να γίνει. Η Αστροφυσική είναι δύσκολη, μα συνάμα φαντασμαγορική επιστήμη. Σε κάνει καλύτερο άνθρωπο, μολονότι μερικές φορές αυτό δεν ισχεί για όλους τους Έλληνες αστροφυσικούς. Δεν ξέρω..., πολλή ανταγωνιστικότητα μεταξύ μας, που προσωπικά δεν την καταλαβαίνω καις την απεύχομαι σε εσάς. Να είστε απλοί προς τους φίλους σας και φιλικοί προς τους μελλοντικούς συναδέλφους σας.

9. Πώς θέλετε να κλείσουμε αυτή τη συνέντευξη;

Να εκτιμάτε και να νιώθετε ευγνωμοσύνη για όσα έχετε. Είναι πολλά εκείνα τα πράγματα και οι μικροχαρές που υπάρχουν στη ζωή σας και δεν τους δίνετε ποτέ μα ποτέ σημασία, είτε γιατί τα συνηθίσατε είτε γιατί τα θεωρείτε αυτονόητα. Μερικά από τα πιο απλά πράγματα είναι: Η καλή υγεία σας, το σπίτι όπου μένετε, το καθημερινό φαγητό σας, οι αγαπημένοι γονείς σας και κοντινοί σας άνθρωποι. Νιώθετε πάντα πολύ καλύτερα όταν στρέφετε την προσοχή σας σε αυτά που έχετε και όχι σε αυτά που σας λείπουν ή θα θέλατε να έχετε.

Η ευτυχία βρίσκεται στις μικροχαρές και τις μικροαπολαύσεις της ζωής.

Υγιαίνετε!

Ευχαριστούμε για το χρόνο σας!

Είμαστε... μόνοι ή έχουμε παρέα?

Τα τελευταία χρόνια οι ειδικοί συμφωνούν ότι δεν είμαστε τόσο μόνοι, όσο πιστεύαμε παλαιότερα. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις τους εκατοντάδες εξωγήινοι πολιτισμοί αναπτύσσονται εκεί έξω. Για να τους γνωρίσουμε ούτε λόγος να γίνεται, αφού ένα μήνυμα μόνο από ένα ειδικό ραδιοτηλεσκοπίο από τη Γη προς τον κοντινότερο «γείτονα» που μπορεί να το ακούσει, θα χρειαστεί αιώνες για να μεταδοθεί.

Πώς να είναι άραγε? Για την εμφάνιση τους μόνο υποθέσεις μπορούμε να κάνουμε. Ωστόσο, σίγουρα είμαστε επιτρεπόμενοι από όλες τις ταινίες επιστημονικής φαντασίας. Οι σεναριογράφοι και οι ειδικοί στα εφέ, τους

έχουν φανταστεί και τους έχουν αποδώσει με διάφορες μορφές. Άλλοτε μας μοιάζουν απόλυτα και έχουν διεισδύσει ανάμεσά μας με σκοπό να μας κατακτήσουν. Άλλοτε πάλι είναι καταπράσινοι με κεραίες στο κεφάλι και θυμίζουν περισσότερο σαύρες. Αυτοί, φυσικά, με τη σειρά τους θέλουν να μας κατακτήσουν. Μεγαλόσωμοι ή μικρόσωμοι, ανθρωπόμορφοι ή όχι τα σχέδια τους για τη Γη πουκίλουν. Άλλοι είναι φιλικοί και επεμβαίνουν, για να μας βοηθήσουν και να μας διδάξουν, άλλοι πάλι μας επισκέπτονται, για να μας αφανίσουν. Σίγουρα ο πιο διάσημος και συμπαθής εξωγήινος είναι ο ΕΤ. Ωστόσο, πώς θα είναι πραγματικά; Σίγουρα τα χαρακτηριστικά τους θα είναι τέτοια, ώστε να μπορούν να ανταπεξέρχονται στις συνθήκες ζωής που επικρατούν στον πλανήτη μας. Επομένως, αν είναι παρόμοιες με τις

γήινες, θα μας μοιάζουν. Διαφορετικά μπορεί να έχουν μεγαλύτερα και πιο ευαίσθητα στη λήψη ηχητικών μηνυμάτων αφτιά, τα μάτια τους να είναι γουρλωτά και πεταχτά προς τα έξω, ενώ οι κόρες τους να περιστρέφονται γύρω-γύρω. Το κεφάλι τους σε σχέση με το σώμα τους μπορεί να είναι τεράστιο, να είναι σβέλτοι ή αργοί στις κινήσεις τους, πανύψηλοι ή μικροσκοπικοί, μονόχρωμοι ή πολύχρωμοι.

Ένα είναι βέβαιο, ότι η εμφάνισή τους μάλλον θα μας ζένιζε, όπως άλλωστε και η δική μας, αν μας αντίκριζαν. Προς το παρόν μόνο υποθέσεις μπορούμε να κάνουμε. Ισως στο μέλλον τέτοιες απορίες να λυθούν.....

Ζουμπούλη Χριστίνα Στ' τάξη

ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑ ΓΡΑΦΗΣ

Ένας μικρός πρόλογος άφησε τη φαντασία των μαθητών της Γ' τάξης ελεύθερη κι ο καθένας μέσα από την πένα του οδήγησε έναν χαρταετό σε όμορφες περιπέτειες...

Ο ΧΑΡΤΑΕΤΟΣ

Μέρες τώρα ο Δήμος παλεύει να τελειώσει το χαρταετό του. Πήγε στο ποτάμι του χωριού του κι έκοψε καλάμια. Αγόρασε γυαλιστερά χαρτιά. Έψαξε και βρήκε στο μπαούλο της γιαγιάς παλιά υφάσματα και τα έκοψε λωρίδες.

Πρώτα ετοίμασε το σκελετό. Υστερα κόλλησε προσεκτικά τα χαρτιά. Κρέμασε τα "σκουλαρίκια", δηλαδή φούντες από σερπαντίνες κι έδεσε τα υφάσματα στη βάση για ουρά. Τέλος στέρεωσε και την καλούμπα.

Έτοιμος ο χαρταετός. Τον σήκωσε ψηλά και τον καμάρωνε. Τι ωραίος που ήταν! Περίμενε με ανυπομονήσια την Καθαρά Δευτέρα.

Όταν έφτασε η Καθαρά Δευτέρα, ο Δήμος και ο μπαμπάς του πήγαν να πετάξουν το χαρταετό τους στη θάλασσα. Ο ουρανός είχε γεμίσει με πολύχρωμους χαρταετούς. Ο Δήμος ήταν ενθουσιασμένος γιατί ο δικός του είχε ανέβει πιο ψηλά απ' όλους. Πέδο χαρούμενος ήταν!

Κάποια στιγμή ο αέρας άρχισε να δυναμώνει και ο χαρταετός του Δήμου, ανέβαινε όλο και πιο ψηλά στον ουρανό. Επειδή το σχοινί είχε σχεδόν ζετουλίχτει όλο, έτρεξε ο πατέρας του Δήμου κι έφερε μια καινούρια καλούμπα από το αυτοκίνητό του. Την ένωσαν γρήγορα με την προηγούμενη και τώρα ο χαρταετός τους κινδύνευε να χαθεί. Κι έτοις όπως ανέβαινε ψηλά, νόμιζες ότι κόντευε να φτάσει στον ήλιο. Όλοι θαύμαζαν και κάποια παιδιά τον ζήλευαν λίγο το Δήμο που τα είχε καταφέρει τόσο καλά!

Ξαφνικά άρχισαν να εμφανίζονται στον ουρανό από το πουθενά γκριζόμαυρα σύννεφα. Ο ήλιος πότε πότε κρυβόταν από πίσω τους! Τα πουλιά πετούσαν τώρα χαμηλά στη γη, γιατί έγινωθαν πως ο καιρός άλλαζε κι έψαχναν μια φωλιά για να κρυφτούν.

Ο ΧΑΡΤΑΕΤΟΣ

Μαραζώμενος κρεμόταν με κουρελιασμένη την ουρά του και λυμένα τα ζύγια του. Τον είχε ταλαιπωρήσει τόσο το μανιασμένο πέρασμα του Βοριά, που είχε επισκεφθεί την πόλη μας, που μετέτρεψε το περήφανο πέταγμά του σε μια αγωνιώδη προσπάθεια επιβίωσης. Τα καλώδια της ΔΕΗ αποτέλεσαν σανίδια σωτηρίας. Αγκιστρώθηκε όπως - όπως από πάνω τους και κουλουριάστηκε για να περισώσει ό,τι είχε απομείνει από την αγέρωχη κορμοστασιά του. Χωρίς ζωηρά χρώματα και σχέδια ξεθωριάσμένα από το αλύπητο χτύπημα του ήλιου, της βροχής και των αγέρα στεκόταν αφιλητος και αδύναμος να αντιδράσει. Καμία κίνηση παγωμένος...

Μόνο η σκέψη του περιπλανιόταν και ταξίδευε σε όλα αυτά τα εξωτικά μέρη που κατάφερνε να τον οδηγήσει η τεράστια και επιβλητική ουρά του, που χρησίμευε ως πηδάλιο. Τον είχαν ξεχάσει όλοι' δεν τον καμάρωναν πια και δεν τον πλησίαζαν για να τον θαυμάσουν. Ακόμα και τα σύννεφα περνούσαν δίπλα του χωρίς να του δίνουν σημασία.

Πόσο λυπημένος ήταν!!! Η μοναξιά ανυπόφορη...

Ξάφνου ένας σπουργίτης κατατρεγμένος και ζαλισμένος από το ξεροβόρι φάντηκε να έρχεται προς το μέρος του. Έψαχνε απεγνωσμένα να βρει καταφύγιο μήπως και ζεστάνει λίγο τις παγωμένες φτερούγιτσες του. Έλαμψαν τα ματάκια του όταν αντίκρισε μπροστά του τις λωρίδες της ουράς του χαρταετού να ανεμίζουν. Έμοιαζαν να τον καλούν κοντά τους... Ο σπουργίτης χώθηκε γρήγορα γρήγορα στις φαγωμένες λωρίδες της ουράς του χαρταετού και αποκομιδήκε αποκαμωμένος.

Το επόμενο πρωινό τον έχιπνησε ένας πελαργός που του μετέφερε ένα μήνυμα... Το μήνυμα το είχαν στείλει οι φίλοι του που τον πληροφορούσαν για το πού βρισκόταν. Ο σπουργίτης, αφού ευχαρίστησε το χαρταετό για τη ζεστή φιλοξενία του και του υποσχέθηκε ότι σύντομα θα βρισκότουσαν πάλι, ακολούθησε τον πελαργό κι έφυγε για το μακρινό ταξίδι που έπρεπε να κάνει.

Είχαν περάσει μερικές μέρες και ο χαρταετός παρέμενε στο έδαφος, έτοις όπως γίνει κομμάτια, απελπισμένος... Από μακριά ακούστηκαν παιδικές φωνούλες και γέλια και ο χαρταετός μας αναθάρρησε. Προσπάθησε να κουνήσει λίγο τις σκιμένες λωρίδες του για να ακουντεί θύρωβος από το σύριμο και κάποιος να τον βοηθήσει να σηκωθεί... Είχε πιαστεί όλες αυτές τις ημέρες να κάθεται.

Πραγματικά λίγο αργότερα, ένα αγοράκι τον πλησίασε. Είχε κυλήσει η μπάλα του προς το μέρος του χαρταετού κι έτρεξε να την βρει.

Τότε... ο χαρταετός έπεσε πάνω σ' ένα ψηλό δέντρο. Ο Δήμος ανέβηκε στο δέντρο να πάρει το χαρταετό. Φτάνοντας στο σημείο που ήταν ο χαρταετός είδε πως ο χαρταετός έγινε σκεπή σε μια φωλιά πουλιών. Άρχισε η βροχή και ο Δήμος λυπήθηκε τα πουλάκια να μη βραχούν. Αφογησε το χαρταετό του εκεί και χώθηκε κι αυτός από κάτω για να αποφύγει τη βροχή. Η βροχή κράτησε αρκετή ώρα κι ο Δήμος έμεινε πάνω στο δέντρο δίπλα στα σκεπασμένα πουλάκια. Όταν όμως σταμάτησε κι ετοιμαζόταν ο Δήμος να κατέβει είδε στον ουρανό να σχηματίζεται το πιο ωραίο ουράνιο τόξο που είχε δει ποτέ του. Κάθισε και το χάζευε μαγεμένος για ώρα πολλή ώσπου άκουσε από κάπου μακριά φωνές που πλησίαζαν. Σε λίγο ξανάκουσε τις φωνές που φώναζαν το όνομά του. Κάποιοι τον έψαχναν.

Αφού βγήκε το ουράνιο τόξο τα πουλά πέταξαν ψηλά στον ουρανό από τη χαρά τους. Ο Δήμος τότε πήρε το χαρταετό του και πήγε στα άλλα παιδιά που τον φώναζαν για να πετάξουν το χαρταετό.

Τα παιδιά αποφάσισαν να κάνουν διαγωνισμό ποιος θα πετάξει πρώτος το χαρταετό. Άρχισε να φυσάει ένα αεράκι και οι χαρταετοί πήγαν πολύ ψηλά. Ο χαρταετός του Δήμου κόντευνε να φτάσει το ουράνιο τόξο! Ο Δήμος θα του άρεσε να είναι πάνω στο χαρταετό και να βλέπει το ουράνιο τόξο! Αργά το απόγευμα τα παιδιά άρχισαν να μαζεύουν την καλούμπα και να κατεβάζουν το χαρταετό τους. Όλοι ήταν ευχαριστημένοι και περισσότερο ο Δήμος.

Ήταν μια αξέχαστη Καθαρά Δευτέρα.

Δέσποινα Γαλάνη - Ελένα Καλή - Ελένη Αδαμοπούλου
Φωτεινή Αντωνοπούλου - Φώτης Γκόγκας - Διονύσης Βωβός - Γ' τάξης

Όμως μόλις αντίκρισε το θλιβερό θέαμα, ξέχασε την μπάλα του και βάλθηκε να συναρμολογεί τα κομμάτια του χαρταετού. Το αγοράκι κατάφερε να κολλήσει το χαρταετό και άφησε την καλούμπα για να πετάξει ψηλά και πάλι στον ουρανό. Ήταν τόσο χαρούμενο για το κατόρθωμά του...

Ο χαρταετός, χαρούμενος κι αυτός πολύ, ανέβηκε τόσο ψηλά που μπερδεύτηκε στα σύννεφα κι έχασε τον προσανατολισμό του. Δεν ξαναείδε το μικρό αγοράκι παρότι προσπαθούσε απεγνωσμένα να το διακρίνει από μακριά. Τη μεγάλη του χαρά διαδέχτηκε η στενοχώρια γιατί έμεινε πάλι μόνος... Ούτε ο σπουργίτης μας ούτε και ο μικρός του φίλος ήταν πα κοντά του. Από τη μεγάλη θλίψη του ένιωσε αδύναμος και άρχισε να χάνει ύψος. Έπεφτε, έπεφτε και καθώς πλησίαζε το έδαφος, αισθάνθηκε ένα άγγιγμα στο σκελετό του σάν εάν χέρι να τον τραβά για να τον σωσει. Ήταν η σειρά τώρα του σπουργιτιού να βοηθήσει το χαρταετό και να ανταποδώσει τη φιλοξενία που του είχε προσφέρει απλόχερα. Ο σπουργίτης είχε επιστρέψει την κατάλληλη στιγμή! Ο χαρταετός χάρηκε τόσο πολύ που ξαναβρήκε τον παλιό του φίλο και αφού του διηγήθηκε τι είχε συμβεί με το αγοράκι ξεκίνησαν μαζί για να το αναζητήσουν. Πέρασαν πάνω από βουνά και πολιτείες και αφού ταξίδευαν μέρες πολλές κάποια στιγμή ακούστηκε ένα γαργαριστό παιδικό γέλιο... Το γέλιο αυτό ήταν γνώριμο. Ο χαρταετός το θυμήθηκε. Ήταν σίγουρος ότι βρήκαν το μικρό αγοράκι. Κοιτάχτηκαν με νόημα και με μια βουτιά έφτασαν στο προαύλιο ενός σχολείου ακριβώς στα πόδια του παιδιού. Εκείνοι ξαφνίαστηκε αλλά συγχρόνως χάρηκε πολύ με την αναπάντεχη επίσκεψη. Ένα μεγάλο χαμόγελο ζωγραφίστηκε στα χείλη του. Γνώρισε με καμάρι τους συμμαθητές του τους καινούριους φίλους του και όλα τα παιδιά θαύμαζαν τον πανέμορφο χαρταετό και χάιδευαν το μικρό σπουργιτάκι. Το αγοράκι κόλλησε και πάλι τις σκιμένες λωρίδες του χαρταετού κι έφτιαξε καλύτερα τα ζύγια του. Ο χαρταετός περήφανος κι ολοκαίνουριος ζήτησε από το αγόρι να ανέβει στη ράχη του και με βοηθό το πιστό του φίλο, το σπουργιτάκι, έφυγαν για ένα ατέλειωτο ταξίδι που όμοιό του δεν είχε ξανακάνει κανένας από τους τρεις τους. Πέταξαν πάρα πολλή ψηλά και όλα κάτω φαίνονταν τελείως διαφορετικά. Όλοι μαζί έδωσαν υπόσχεση ότι θα είναι αχώριστοι και θα υποστηρίζουν τη φιλία τους για πάντα και συνέχισαν το ταξίδι τους στα πέρατα τα κόσμου!!!

Νεφέλη Τζερβενάκου - Ελένα Τσολονδρέ - Μαρία Κωνσταντοπούλος
Ιωάννα Τζόρβα - Χρυσάφης Τσάγκος Γ' τάξης

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ κ. ΣΦΑΛΤΟ

Κε Σφαλτέ,

1) Ποια είναι τα συμπεράσματά σας, όπωρα από την εξέταση των δοντιών των μαθητών της Κυπαρισσίας;

-Τα συμπεράσματά μου είναι πως τα δόντια των μαθητών της Κυπαρισσίας είναι σε πολύ καλή κατάσταση. Μάλιστα στις μεγαλύτερες τάξεις είναι ακόμη καλύτερη η κατάσταση.

2) Τι είναι η τερηδόνα;

-Η τερηδόνα είναι νόσος που προσβάλλει τα δόντια μας και προκαλείται από μικρόβια που βρίσκονται στο στόμα μας. Όταν δεν τα πλένουμε σωστά και τακτικά οι μικροοργανισμοί πολλαπλασιάζονται και όταν καταναλώνουμε τροφές με υδατάνθρακες (σάκχαρα) παράγουν οργανικά οξέα που τρυπούν (καταστρέφουν) τα δόντια μας.

3) Ποιες τροφές κάνουν καλό στα δόντια μας;

-Τα πράσινα λαχανικά και τα φρούτα. Επίσης οι σκληρές τροφές που θέλουν μάσημα.

4) Ποιες τροφές κάνουν κακό στα δόντια μας;

-Οι τροφές που έχουν πολλά σάκχαρα και οι πολτοποιημένες (μαλακές) τροφές.

5) Ποιες άλλες συνήθειες (εκτός απ' τη διατροφή) πρέπει να αποφεύγουμε, για να έχουμε γερά δόντια;

-Να μη βάζουμε δάχτυλα ή μολύβια στο στόμα. Δεν τρίζουμε τα δόντια μας, δεν ανοίγουμε συσκευασίες, δε σπάμε καρπούς (καρύδια), δεν πίνουμε παγωμένο νερό (αναψυκτικό) μετά από καυτό.

6) Γιατί μερικές φορές ματώνουν τα ούλα μας;

-Τα ούλα ματώνουν κυρίως γιατί υπάρχει φλεγμονή που ονομάζεται ουλίτιδα κι όταν το πρόβλημα προχωρήσει περιοδοντίτιδα. Βασική αιτία είναι η συσσώρευση πλάκας και πέτρας από κακή στοματική υγιεινή (όταν δε φροντίζουμε σωστά τα δόντια μας).

7) Κάθε πότε πρέπει να αλλάζουμε οδοντόβουρτσα;

-Πρέπει να αλλάζουμε οδοντόβουρτσα κάθε 3 με 4 μήνες.

8) Τι οδοντόκρεμα πρέπει να χρησιμοποιούμε;

-Πρέπει να χρησιμοποιούμε οδοντόκρεμα κατάλληλη για την ηλικία μας με φθόριο πάντα.

9) Οι τοιχλες χωρίς ζάχαρη κάνουν καλό στα δόντια; Πόση ώρα μπορούμε να μασάμε μία τοιχλα;

-Οι τοιχλες κάνουν καλό αλλά δεν πρέπει να τις μασάμε πάνω από μισή ώρα.

10) Είναι καλύτερο να χρησιμοποιούμε την παραδοσιακή ή την ηλεκτρική οδοντόβουρτσα;

-Υπάρχουν τελευταία ηλεκτρικές οδοντόβουρτσες που κάνουν πάρα πολύ καλή δουλειά. Όμως και η παραδοσιακή οδοντόβουρτσα, αν γίνεται σωστά το βουρτσίσμα, είναι μια χαρά.

11) Αν έχουμε πάσι κάπου κι έχουμε ξεχάσει οδοντόκρεμα κι οδοντόβουρτσα, τι μας προτείνετε να κάνουμε -εναλλακτικά- με τα δόντια μας;

-Μπορούμε να ξεπλύνουμε προσεκτικά το στόμα μας και να μασήσουμε τοιχλα χωρίς ζάχαρη.

12) Γιατί πρέπει να θεραπεύονται τα παιδικά δόντια αφού θα αλλαχτούν με μόνιμα;

-Γιατί αποτελούν εστίες μόλυνσης, μικροβίων μέσα στο στόμα και γιατί τα παιδιά πονάνε.

13) Κάθε πότε πρέπει ένα παιδί να επισκέπτεται τον οδοντίατρο και τι θα λέγατε σε πολλά παιδιά που τον φοβούνται;

-Κάθε έξι μήνες πρέπει να γίνεται προληπτικός έλεγχος.

14) "Μια ζωή χαμόγελο" έχει σαν σύνθημα η Παγκόσμια Ημέρα Στοματικής Υγείας 2015. Πώς το σχολιάζετε;

-Το σύνθημα αυτό έχει διπλή σημασία:

α) Υγιές χαμόγελο για πάντα με τη σωστή υγιεινή.

β) Γιορτάζουμε τη ζωή, είμαστε χαρούμενοι, βλέπουμε θετικά τα πράγματα.

15) Υπάρχει κάτι που θα θέλατε να μας πείτε;

-Θα ήθελα να σας πω να μην αμελείτε τη στοματική σας υγιεινή, γιατί μεγαλώνοντας θα αρχίσει να σας ενδιαφέρει όλο και περισσότερο η εμφάνισή σας και τα υγή, όμορφα δόντια θα είναι σημαντικό στοιχείο της εξωτερικής σας εμφάνισης. Όπως πλένετε το σώμα σας, τα μαλλιά σας, να μην αμελείτε να κάνετε το ίδιο και για τα δόντια σας.

Η ομάδα των μαθητών (Δ' τάξη) που πήρε τη συνέντευξη από τον κ. Σφαλτό

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

1) Πόσο συχνά βουρτσίζεις τα δόντια σου;

α) Κάθε βράδυ.....	10%
β) Κάθε πρωί.....	11%
γ) Κάθε πρωί και βράδυ	57%
δ) Μετά από κάθε γεύμα.....	19%
ε) Σχεδόν ποτέ	3%

2) Πότε βουρτσίζεις τα δόντια σου;

α) Μετά το φαγητό.....	82%
β) Πριν το φαγητό	2%

3) Γιατί βουρτσίζεις τα δόντια σου;

α) Για να διώξω τα υπολείμματα των τροφών που με ενοχλούν	15%
β) Για να καταπολεμήσω τα βακτήρια	18%
γ) Για να μη μορίζει άσχημα η στοματική μου κοιλότητα	7%
δ) Όλα τα παραπάνω	60%

4) Πόσο συχνά αλλάζεις την οδοντόβουρτσά σου;

α) Μια φορά το χρόνο.....	6%
β) Κάθε έξι μήνες	11%
γ) Κάθε τρεις μήνες	32%
δ) Όποτε χαλάσει	45%
ε) Όποτε το θυμηθώ	6%

5) Τι οδοντόκρεμα χρησιμοποιείς;

α) Ό,τι να' ναι - ό,τι βρω στην αγορά	20%
β) Πάντα με φθόριο	53%
γ) Μόνο όποια έχει ευχάριστη γεύση	18%
δ) Όποια έχει ωραίο χρώμα	9%

6) Χρησιμοποιείς οδοντικό νήμα;

α) Ναι	16%
β) Όχι	64%
γ) Σπάνια	20%

7) Χρησιμοποιείς στοματικό διάλυμα;

α) Ναι	51%
β) Όχι	36%
γ) Σπάνια	13%

8) Κάθε πότε πρέπει να πηγαίνουμε στον οδοντίατρο και από πόσο χρονών;

α) Όποτε πονάμε	23%
β) Μια φορά το χρόνο	25%
γ) Μια φορά το εξάμηνο	50%
δ) Όταν κλείσουμε τον πρώτο χρόνο της ηλικίας μας	1%

9) Γιατί επισκεπτόμαστε τον οδοντίατρο;

α) Γιατί πονάμε και πρέπει να θεραπευτούμε	24%
β) Γιατί θέλουμε να προλάβουμε να μην αφρωστήσουμε	3%
γ) Για να είμαστε σίγουροι ότι τα δόντια μας είναι υγιή	56%
δ) Για να έχουμε όμορφα (άσπρα) δόντια κι ωραίο χαμόγελο	17%

10) Έχεις κάπιε ποτέ καθαρισμό στον οδοντίατρο;

α) Ναι	54%
β) Όχι	46%

11) Φοβάσαι τον οδοντίατρο;

α) Ναι	10%
β) Όχι	90%

Από τη ζωή μας στο σχολείο

Τα «μαργαριτάρια μας» στα Αγγλικά

Hello there again! After making a funny survey among 3rd, 4th, 5th and 6th grade students, we chose the following funny mistakes. Enjoy reading them!

1. Hesou (house), (14 votes)
2. Andrew, Greece me (Αντρέα, Ελλάδωσέ με), (13 votes)
3. My dog work in a factory. (Ο σκύλος μου δουλεύει σε εργοστάσιο), (13 votes)
4. Computer lad (Υπολογιστής παλικάρι), (12 votes)
5. Ulysses is smarter and more married than Polyphemus. (Ο Οδυσσέας είναι πιο έξυπνος και πιο παντρεμένος από τον Πολύφημο), (12 votes)
6. Ulysses is smarter and more Ulysses than Polyphemus. (Ο Οδυσσέας είναι εξυπότερος και πιο Οδυσσέας από τον Πολύφημο), (12 votes)
7. There are also modern mountains. (Υπάρχουν επίσης μοντέρνα βουνά), (10 votes)
8. My family live in the bus of Marseilles. (Η οικογένειά μου ζει στο λεωφορείο της Μασσαλίας), (10 votes)
9. Married manages to escape. (Παντρεμένος καταφέρνει να δραπετεύσει), (9 votes)
10. They get Ulysses and have children. (Παιρνούν τον Οδυσσέα και κάνουν παιδιά), (9 votes)
11. They get fall and have children. (Πέφτουν και κάνουν παιδιά)
12. They get dives and have children. (Κάνουν βουτιές και κάνουν παιδιά)
13. A room foul of mirrors (Ένα δωμάτιο βρόμικο με καθρέφτες)
14. A Homer for a bouquet. (Ένας Όμηρος για μπουκέτο)
15. They get guests and have children. (Παιρνούν καλεσμένους και κάνουν παιδιά)

Η χριστουγεννιάτικη γιορτή του σχολείου μας

Την Τρίτη 23 Δεκεμβρίου 2014 στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου μας η τάξη μου (Β') παρουσίασε τη χριστουγεννιάτικη γιορτή. Εγώ και οι συμμαθητές μου είχαμε ντυθεί μάγοι και οι συμμαθήτριές μου αστέρια. Τραγουδήσαμε πολλά χριστουγεννιάτικα τραγούδια και είπαμε τα κάλαντα. Για τη γιορτή αυτή βοήθησαν πολύ η δασκάλα της τάξης μας, η κυρία Ελένη, και η δασκάλα της μουσικής, η κυρία Διονυσία. Η γιορτή ήταν πολύ ωραία!!!

Διονύσης - Μάριος Ζουμπούλης - Β' τάξη

Εκδρομή στο κέντρο φυσικών πειραμάτων στην Καλαμάτα

Τα παιδιά της Ε' και Στ' τάξης επισκεφτήκαμε το κέντρο φυσικών πειραμάτων στην Καλαμάτα την Πέμπτη 19 Φεβρουαρίου. Εκεί μας δόθηκε η ευκαιρία να κάνουμε απλά πειράματα με θέματα των ηλεκτρομαγνήτες και να δούμε σε διαδραστικό πίνακα την κίνηση νετρονίων και πρωτονίων. Με την επίσκεψή μας αυτή αγαπήσαμε ακόμα περισσότερο το μάθημα της Φυσικής.

Ελένη Μαγριπλή - Στ' τάξη

Εκδρομή στο Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο της Καλαμάτας

Την Τετάρτη 25 Φεβρουαρίου πήγαμε εκδρομή στο Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Καλαμάτας. Όταν φτάσαμε κοιτάζαμε για λίγο το κτήριο που είχε ένα γαλάζιο και άσπρο

απαλό χρωματάκι και το μικρό του μπαλκονάκι με την ελληνική μας σημαία. Όταν μπήκαμε μέσα, μια κυρία μας είπε τι θα δούμε σε κάθε όροφο και μας έδωσε οδηγίες. Στην αρχή πήγαμε στον επάνω όροφο όπου είδαμε αντικείμενα από την ελληνική επανάσταση, όπως: τις φορεσιές που φορούσαν οι άντρες, τα όπλα που είχαν και ζωγραφικούς πίνακες με διάφορες σκηνές από την ελληνική επανάσταση. Επίσης είδαμε πώς ήταν οι σφραγίδες, τα μηχανήματα που τύπωναν και οι πρώτες τυπογραφίες. Μετά είδαμε τι χρησιμοποιούσαν στα καφενεία και πώς ήταν τα σπίτια διακοσμημένα. Σε έναν άλλον χώρο είδαμε, φορεσιές αντρών και γυναικών με τα αξεσουάρ τους, είδαμε τις στολές που φορούσαν οι ιερείς και εικόνες αγίων. Κατόπιν πήγαμε στον κάτω όροφο. Εκεί είδαμε τι χρησιμοποιούσαν οι βοσκοί και οι αγρότες και τι χρησιμοποιούσαν οι νοικοκυρές στα σπίτια. Επίσης είδαμε πιθάρια, αγάλματα και μάθαμε πάρα πολλά πράγματα...

Διονυσία Μελά - Δ' τάξη

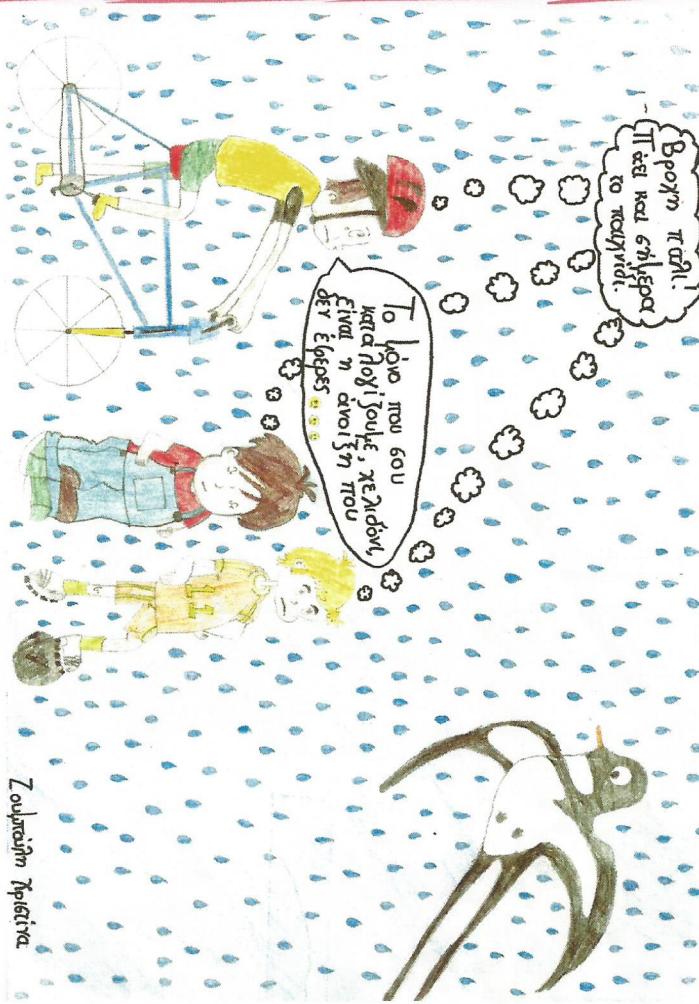
ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ, ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ 30 Ιανουαρίου

Ο Μέγας Βασίλειος λέει: «Όπως οι μέλισσες διαλέγουν το νέκταρ από τα λουλούδια, έτσι κι εσείς διαλέγετε αυτά που διαβάζετε. Να κρατάτε τα καλά και τα ωφέλιμα».

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος προσθέτει: «Η μόρφωση είναι εκείνη που θα καλλιεργήσει την ψυχή του παιδιού.»

Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος εξηγεί: «Στολίστε τις ψυχές των παιδιών με την κατάλληλη μόρφωση κι όλα τα άλλα θα ακολουθήσουν.»

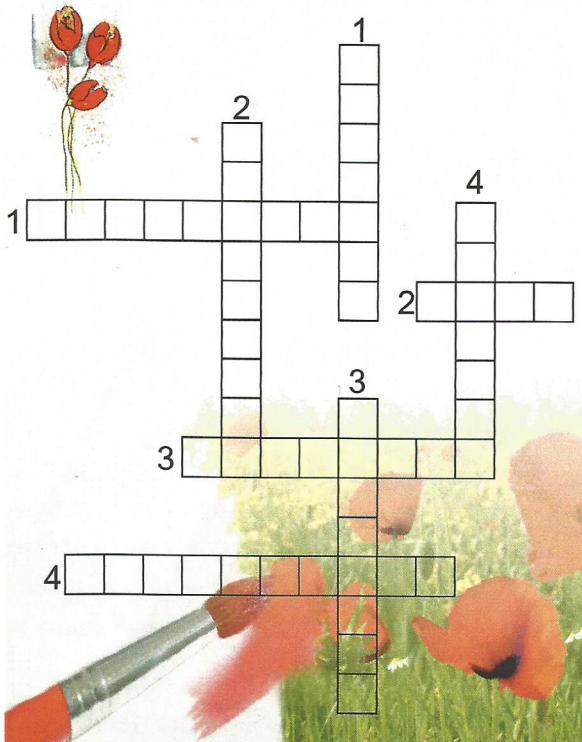
ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

«Χριστός Ανέστη, χαρά μεγάλη, λευκά φορέσατε, τρανή γιορτή. Λευκή η ψυχή μας ας λάμψει πάλι, κρίνος ολόζευκος τώρα κι αυτή!»

Ρόδη Ερμά

«Μπορείς να κόψεις όλα τα λουλούδια, αλλά δεν μπορείς να εμποδίσεις την Άνοιξη να ρθει» (Pablo Neruda)

ΟΠΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ανθίζουν την άνοιξη.
2. Χαιρεταί την άνοιξη, στενοχωριέται τον χειμώνα.
3. Είναι θάμνος, έχει λευκά άνθη και μοσχοβολά.
4. Είναι μικρές και πράσινες, μεταμορφώνονται, γίνονται όμορφες και ζουν μια μέρα.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Τα λουλούδια έχουν ωραία...
2. Ανθίζει πρώτα απ' τα άλλα δεντρά.
3. Από πάνω σαν τηγάνι από πίσω σαν ψαλιδιά, από κάτω σαν βαμβάκι.
4. Συμβολίζει την τύχη και την τέλεια αγάπη (λουλούδι).

Δημήτρης Αντωνόπουλος Δ' τάξη

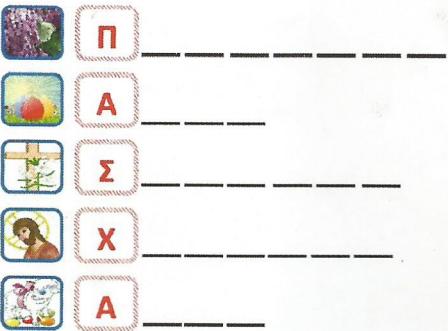
ΓΡΙΦΟΙ

1. Τι είναι μαύρο πριν το χρησιμοποιήσουμε, γίνεται κόκκινο όταν το χρησιμοποιούμε και άσπρο όταν τελειώνουμε μαζί του;
το καθηφολο
χογάλ ο
2. Για να με κρατήσεις, πρέπει να με δώσεις πρώτα.
3. Ονόμασε τρεις συνεχόμενες μέρες χωρίς να χρησιμοποιήσεις τις:
Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή,
οιράν-οφεψη-ζεθ

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ

1. Πώς λέγεται αυτός που έχει δύο μάτια; Διπλωμάτης
2. Τι κάνει η Άννα όταν φορά ποδιά; Αναποδιά
3. Πώς λέγονται τα παιδιά που κάθονται στη γη; Γήπεδα

Η ακροστιχίδα του Πάσχα

Δημήτρης Αντωνόπουλος
Δημήτρα Δημητροπούλου, Κατερίνα Κανναβού - Δ' τάξη

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

- Σούφρουπο κι ένας μικρός, αρκετά ικανοποιημένος κοιτάει προς τη Δύση.
Τον βλέπει ένας περαστικός και εκφράζει το θαυμασμό του.
- Καταπληκτικό για ένα παιδί να βλέπει με τόση λαχτάρα το ηλιοβασίλεμα. Και ο μικρός:
- Δεν είναι ηλιοβασίλεμα κύριε!
Το σχολείο μου είναι που καίγεται!

- Ο δάσκαλος στον Τοτό;
- Αν στην μία τσέπη έχεις 10 ευρώ και στην άλλη 5, τι οηματίνεις αυτό;
- Οπι φοράω το παντελόνι κάποιος άλλου, κύριε!!

Ευχόμαστε σε όλους σας καλό Πάσχα, καλή Ανάσταση και καλά... τσουγκρίσματα!

Και για το τέλος...

Μια ιστοριούσια για δύο αγοράκια, το ένα αισιόδοξο και το άλλο απαισιόδοξο. Μια μέρα λαϊπόν, το αισιόδοξο αγοράκι οδηγείται σε ένα δωμάτιο γεμάτο υπέροχα παιχνίδια, αλλά μόλις μπαίνει μέσα κάθεται κατσουφιασμένο δίπλα στην πόρτα και δεν κάνει τίποτα. Λίγο αργότερα το θράζουν απ' το δωμάτιο και το ρωτούν γιατί φαινόταν δυστυχισμένο εκεί μέσα. «Απλώς, γνώριζα», απαντάει εκείνο με κακόμιαρο ύφος, «ότι αν διάλεγα ένα παιχνίδι που μου άρεσε πραγματικά, ήταν πιθανόν να σπάσει». Στο μεταξύ το αισιόδοξο αγοράκι το έχουν βάλει σε ένα δωμάτιο γεμάτο με κοπτριές αλόγων και εκείνο αρχίζει να τραγουδάει καουμπότικα τραγουδιά και να σκάβει μέσα στις κοπτριές ευτυχισμένα. Όταν πλέον ρωτούν γιατί έδειχνε τόσο ευτυχισμένο αυτό !!! «Απλώς γνωρίζω», φωνάζει με ενθουσιασμό, «ότι με όλη αυτήν την κοπτριά, θα πρέπει να υπάρχει κάποιο αλογάκι εδώ μέσα!!!!»

Βρες το αλογάκι!!!!!! Υπάρχει μέσα σε κάθε αντίζοστητα.

Την Άνοιξη αν δεν τη βρεις τη φτιάχνεις... Οδυσσέας Ελύτης